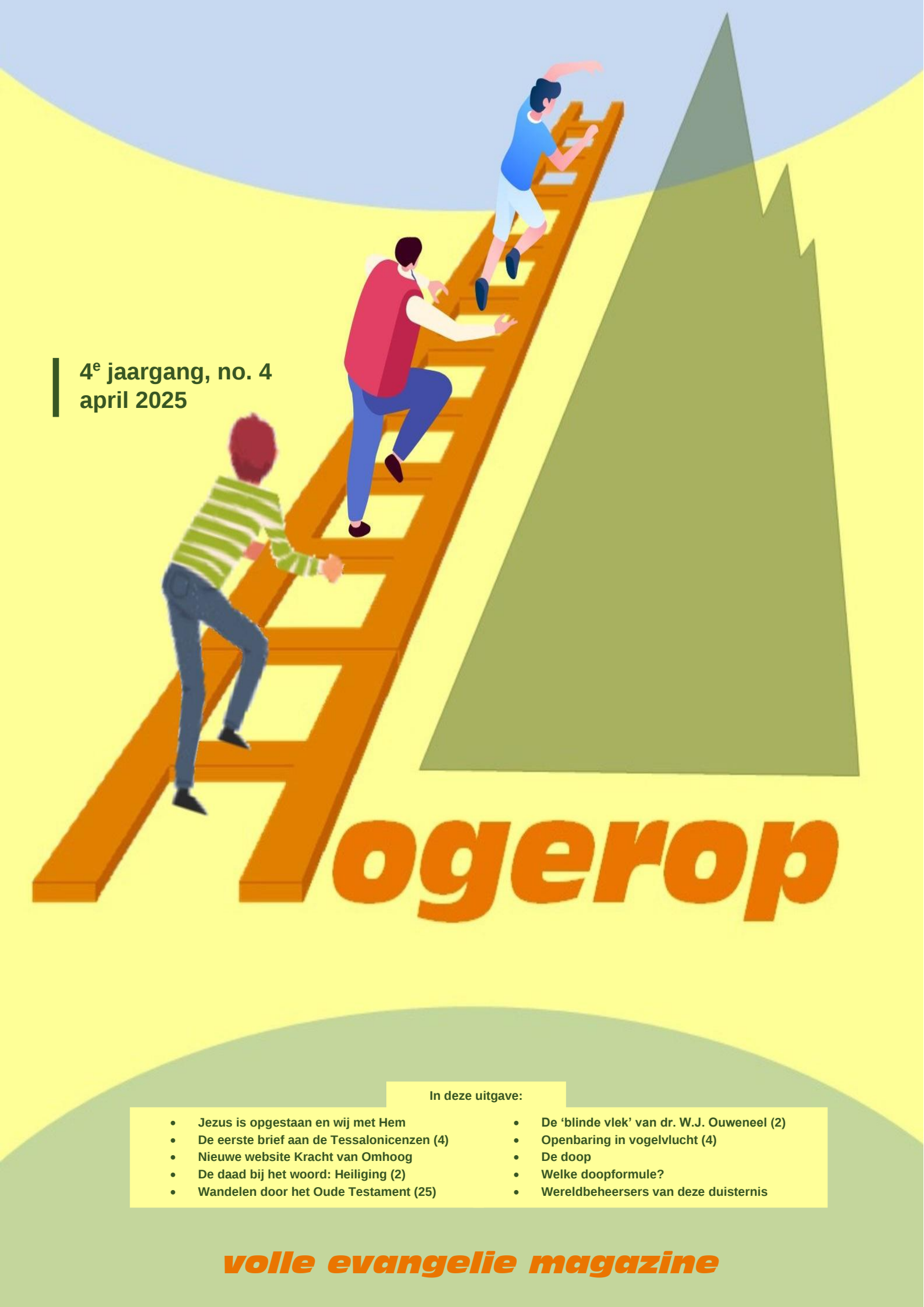

4^e jaargang, no. 4
april 2025

ogerop

In deze uitgave:

- Jezus is opgestaan en wij met Hem
- De eerste brief aan de Tessalonicenzen (4)
- Nieuwe website Kracht van Omhoog
- De daad bij het woord: Heiliging (2)
- Wandelen door het Oude Testament (25)
- De 'blinde vlek' van dr. W.J. Ouweneel (2)
- Openbaring in vogelvlucht (4)
- De doop
- Welke doopformule?
- Wereldbeheersers van deze duisternis

volle evangelie magazine

INHOUDSOPGAVE

- 2 Mededelingen, websites, liederen
- 2 Van de redactie: Jezus is opgestaan en wij met Hem
- 3 Lieder om te luisteren en mee te zingen - Henk Verbeek
- 3 'Goud vanouds en van nu' - Rita Blijdorp: mp3 van J.E. van den Brink
- 4 De eerste brief van Paulus aan de Tessalonicenzen - J.E. vd Brink
- 5 Nieuwe website Kracht van Omhoog - Hans Bronsveld
- 6 Wandelen door het Oude Testament (25) - Cees Visser
- 12 Serie 'Gods plan met mensen' - Uitgeverij Phos
- 12 De daad bij het Woord- Heiliging (2) - Pieter van Berkel
- 15 De 'blinde vlek' van dr. W.J. Ouweneel (2) - Piet Guijt
- 18 Openbaring in vogelvlucht (4) - Toon van den Hoorn
- 19 Jongerenrubriek: De doop - Zeina Bassa-Dafesh
- 20 Gedicht: Voorjaarschoonmaak - Gerrit van Ek
- 21 Welke doopformule? - Jaap Noordam
- 21 Wereldbeheersers van deze duisternis- J.E. van den Brink
- 22 Colofon

MEDEDELINGEN

- Uiterste datum indienen kopij is op **12-05** voor no. 5 van jaargang 4, **mei 2025**. Wegens vakantie van de redacteur zal dit nummer in de week van 26-31 mei verschijnen.
- Medio juni hopen we het boek **'Het volle evangelie: vernieuwing van denken verandert je leven' deel 2** uit te brengen. Thema: *Het werk van de heilige Geest en het toetsen van ultra-charismatische uitingen.*

WEBSITES

die behulpzaam zijn voor het volle evangelie en de boodschap van het Koninkrijk der hemelen:

<https://www.hoger-op.nl/gemeenten> (17x)

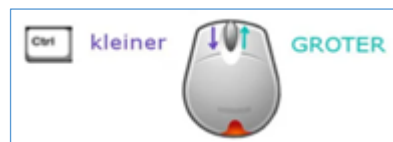
<https://www.hoger-op.nl/links> (13x)

LIEDEREN

Klik [HIER](#) voor 104 **Kapelklankenliederen** (goede kwaliteit).

Klik [HIER](#) voor 105 **Breekt uit in gejuich liederen** (matige tot redelijke kwaliteit).

TEKST HOGER-OP: GEBRUIK HET WIELTJE

Is de tekst te klein? Rol je muis.
Dus Control + wielkje

VAN DE REDACTIE

JEZUS IS OPGESTAAN EN WIJ MET HEM

'De Heer is waarlijk opgestaan' is onze jubelroep en dat klinkt wereldwijd in het rond. Zelfs in Rusland hoort men het 'Christos wokresse'. Dat heilsfeit vierten we met Pasen, ondanks alle vrij onbenullige bijverschijnselen van paashazen en paaseitjes die weinig tot niets met de opstanding van onze Heer te maken hebben. Al doen de

eieren ons in de verte nog denken aan nieuw leven... Moderne theologen geloven niet in het wonder en het historische feit van de lichamelijke opstanding van Christus. Zij menen dat Christus slechts in figuurlijke zin is opgestaan en daarmee een nieuwe start op gang gebracht heeft. Daarmee loochenen ze de werkelijke overwinning op de dood van de Christus.

We kunnen drie stichters van zogenaamde wereldgodsdiensten op een rijtje zetten: Boeddha, Mohammed en Jezus. Denk aan het spel 'Wie van de drie?' Wie is nu de echte Redder? Laat de ware opstaan! Wel, alleen Jezus is opgestaan!

Helaas weten veel mensen buiten de christelijke gemeente niet meer wat de kern van het christelijk geloof is. Zij leven zonder God en zonder hoop in deze wereld (Ef. 2:11-12). Zij leven misschien 70,80,90 jaar op aarde en beschouwen hun leven met het doodgaan als afgelopen. Dood is dood menen zij. Hoe triest als de lichamelijke dood je eindstation is en ieder mens die niet in Christus was of is, zal staan voor de grote, witte troon, om naar hun werken geoordeeld te worden.

Wat een genade dat wij weten wat Zijn opstanding uitwerkt:

- Dat Hij is opgewekt om onze rechtvaardiging (Rom. 4:25).
- Dat Hij is opgestaan, opdat wij geestelijk met Hem kunnen opstaan en in een nieuw leven met Hem zouden kunnen wandelen (Rom. 6:4).
- Dat Hij de dood en de duivel heeft overwonnen.

De duivel dacht hem door de kruisiging en dood in zijn gevangenis - het dodenrijk - te hebben vastgezet. En de dood dacht grip op Hem te kunnen krijgen, om Hem te ketenen, maar Jezus was onaantastbaar, omdat Hij nooit gezondigd heeft. Jezus verbrak de weëen (de claim) van de dood en de dood kon Hem niet vasthouden (Hand. 2:24). Als de beheersers van deze eeuw (de aardse machten en vooral de geestelijke machten van de duisternis) Gods wijsheid hadden gehad, dan zouden zij de Here der heerlijkheid niet gekruisigd hebben (1 Kor. 2:8). Satan en Dood hadden het nakijken, want God wekte Hem op uit de doden (Hand. 13:30).

- Dat Hij er door Zijn opstanding met een verheerlijkt lichaam garant voor staat, dat ook wij lichamelijk zullen opstaan.

Niet met het natuurlijke, aardse, vergankelijke en vernederde lichaam, want dat zal ontbinden na onze fysieke dood. Dat oude lichaam wordt niet gerenoveerd, of weer bij elkaar geraapt. Een kennis van mij zei eens tegen me: 'Ik wil geen grafsteen of zerk op mijn graf, want dat zou me kunnen belemmeren op de jongste dag', maar we begrijpen dat dit een verkeerde voorstelling van zaken is. De Bijbel zegt: 'Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid (in de aarde), een geestelijk lichaam wordt opgewekt' (1 Kor. 15:44). 'God geeft daaraan een (verheerlijkt) lichaam, zoals Hij heeft gewild' (1 Kor. 15:38). Dat opstandingslichaam dat we krijgen, is niet meer aan ruimte, tijd, materie of plaats gebonden. Wij kunnen daarmee verschijnen in de zichtbare wereld, zoals Jezus Zich ook in de ene of de andere gedaante openbaarde (Marc. 16:12), maar we kunnen ook ons weer terugtrekken in de geestelijke wereld (Jezus verdween uit het gezicht van de Emmaüsgangers, Luk. 24:31).. Bij de laatste bazuin, als de Heer wederkomt, worden we - als we ontslapen zijn - opgewekt in kracht of - als wij nog leven - maken we de transformatie of verandering mee van ons lichaam. Ons sterfelijk lichaam wordt dan verslonden of geabsorbeerd in een onvergankelijk, onsterfelijk lichaam (1 Kor. 15:51-54; 1 Tess. 4:13-18).

We leven toe naar die heerlijke toekomst, waaraan wij nu steeds meer deelkrijgen door - in Christus zijnde - het opstandingsleven uit te leven. Dat leven beginnen we gaandeweg al steeds meer uit te stralen en dat mag nog veel meer worden in ons groeiproces naar de Heer toe. Reken maar dat de overwinning gezien zal worden nu en straks!

LIEDEREN om te luisteren en mee te zingen

Door Henk Verbeek

Lig je wel eens wakker, te piekeren of denk je soms "Wat heb ik nu weer gezegd"? Word je aangevallen met nare gedachten? Velen hebben angst voor wat er mogelijk kan gaan gebeuren, ze zijn somber door het wereldnieuws. De duivel is er op uit om je vrede te roven. Als je die vrede even niet hebt, dan weet je dat hij er achter zit. Luister eens naar [Lied 125](#) (Wat ik ben door Jezus).

Richt je op Jezus want Hij zegt: "Wees in geen ding bezorgd, Ik geef U Mijn vrede, Ik bèn vrede" Fil. 4:7 *En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten behoeden in Christus Jezus.* Met zo'n Leidsman kunnen we vol zijn van hoop, vrede en vreugde. Nog een paar Kapelklanken gaan over vrede. Laat je er door verblijden.

[Lied 144](#) (De vrede Gods), [Lied 179](#) (In nieuwheid des levens), [Lied 101](#) (Lofzang), De teksten van Lied 125 en Lied 179 zijn gemaakt door br. R. de Graaff (afb.).

'GOUD VANOUDS EN VAN NU'

Door Rita Blijdorp

Beste luisteraars/lezers,

Deze keer een bijdrage die niet alleen de luisteraars zal interesseren maar ook de liefhebbers van lezen.

De vorige 'Goud...' zijn we begonnen met de serie van broeder Van den Brink over het Koninkrijk der hemelen. Onder andere de rol van de wereldbeheersers dezer duisternis wordt daarin belicht. De eerste opname heeft u inmiddels al in maart kunnen beluisteren. Dankzij Corrie Kusters is deze opname inmiddels uitgetypt. U vindt deze uitgetikte studie onder de nieuwe link voor de audio opnames van deze maand op www.kdh-infotheek.nl en een deel van het artikel achterin deze Hoger-Op met een *verder lezen* link, waardoor de hele toespraak uit 1986 als artikel compleet te lezen is.

Als april audio-opname staat in deze 'Goud...' de eerste studiedag van het Driebergen vakantiecamp in 1983 door broeder Van den Brink over dit in deze tijd wel bijzonder actuele onderwerp. De studiedag wordt voorafgegaan door een minifilmpje van helaas slechte kwaliteit (42 jaar oud!). De zangleider is broeder Rob de Graaff, met Henk Verbeek op de gitaar, Cees Visser aan de piano en Henriëtte op de viool. Daarna ziet u broeder Van den Brink live starten met de studieweek uit Deuteronomium 32:7.

[19830725 Gemeentekamp Driebergen](#) (filmpje)

[19830725-2566-JEvdBrink-deut32:7-9-Gemeentekamp-ma mo](#) (Eerste mp3-studie)

VAN DE PIONIERS

DE EERSTE BRIEF VAN PAULUS AAN DE TESSALONICENZEN (4)

Beknopte kanttekeningen

Door J.E. van den Brink

Door te klikken op de foto leest u meer over leven en bediening van deze volle evangelie-pionier

1 Tess. 3:1-13

1,2 Daarom hebben wij, – want wij konden het niet langer uithouden, – besloten alleen te Athene achter te blijven, en wij hebben Timoteüs, onze broeder, en een medewerker Gods in het evangelie van Christus, gezonden om u te versterken en u te vermanen inzake uw geloof,

Paulus is halsoverkop uit Tessalonica gevlucht. Nu hij in Athene is aangekomen, maakt hij zich zorgen over de christenen in Tessalonica, die te maken hebben met onderdrukking en vervolging. Hij wil weten of ze standvastig zijn gebleven in hun geloof. Omdat hij deze onzekerheid niet meer verdraagt, stuurt hij Timotheüs, zijn jonge maar betrouwbare metgezel, terug naar Tessalonica. Timoteüs' taak is om de situatie te peilen en de gelovigen daar te bemoedigen, te troosten en waar nodig bij te sturen. Het valt Paulus zwaar om alleen in Athene achter te blijven. Dit blijkt uit de woorden 'alleen te Athene'. Het is ongebruikelijk voor apostelen om alleen te werken - de Heer stuurt hen normaal gesproken twee aan twee uit, zodat ze elkaar kunnen steunen, bemoedigen en zo nodig ook corrigeren (vgl. Luk. 10:1; Hand. 13:2, 15:39,40). Hoewel Paulus wel predikt in Athene, gedreven door zijn verontwaardiging over de vele afgodsbeelden in de stad, komen er maar weinig mensen tot bekering, te weinig om een gemeente te stichten (Hand. 17:16,34). Ondanks zijn jonge leeftijd heeft Paulus veel vertrouwen in Timoteüs. Hij noemt hem niet alleen een broeder, maar ook een medewerker van God die het evangelie van Christus verkondigt. Paulus vertrouwt erop dat Timoteüs de gelovigen kan versterken in hun geloof en hen zo nodig zal bijsturen. Hij is in staat om bij ontsporingen in te grijpen en hen te bemoedigen, te corrigeren en te helpen.

3-5 dat niemand zou wankelen onder deze verdrukkingen. Gij weet immers zelf, dat wij daartoe bestemd zijn; want ook toen wij bij u waren, zeiden wij u reeds, dat wij zouden verdrukt worden, zoals gij ook weet, dat geschied is. Daarom kon ik het ook niet langer uithouden en zond hem om mij te vergewissen van uw geloof, of de verzoeker u misschien verzocht had en onze inspanning vruchteloos zou geworden zijn.

Paulus maakt zich zorgen dat de Tessalonicenzen zullen gaan wankelen onder de verdrukkingen die zij, net als hijzelf, ervaren van de Joden en hun eigen landgenoten (zie 2:14). Hij herinnert hen eraan dat verdrukking bij het christelijk leven hoort. Jezus zelf zegt immers: '*In de wereld lijdt gij verdrukking*'! (Joh. 16:33). Aan de oudsten in Klein-Azië leert Paulus dat '*wij door vele verdrukkingen het Koninkrijk Gods moeten binnengaan*' (Hand. 14:22). In Romeinen 5:3 schrijft hij zelfs: '*Maar wij roemen ook in de verdrukking*'. Ook in Tessalonica verkondigt Paulus deze boodschap. Hij predikt overal de weg van God en het heil, maar waarschuwt tegelijk dat de tegenstander steeds zal proberen om gelovigen - direct of via andere mensen - van de goede weg af te brengen. Paulus kent de tactieken van satan maar al te goed (2 Kor. 2:11). Hij vraagt zich af of ze misschien door angst voor verdrukking het geloof hebben losgelaten, waardoor zijn werk tevergeefs zou zijn geweest. Veel hedendaagse evangelisten trekken rond om te prediken zonder zich te bekommeren om wat er daarna met hun bekeerlingen gebeurt. Paulus daarentegen wil er zeker van zijn dat mensen die tot geloof zijn gekomen, standhouden in verdrukking en vrucht dragen.

6,7. Maar thans, nu Timoteüs van u tot ons teruggekeerd is en ons goede tijding gebracht heeft van uw geloof en uw liefde, en dat gij ons te allen tijde in goede herinnering houdt, even verlangend om ons te zien als wij u, zijn wij dan ook, broeders, bij al onze nood en druk, vertroost over u door uw geloof,

Timotheüs is teruggekeerd met goed nieuws. Paulus is onder de indruk van het standvastige geloof van de Tessalonicenzen en hun liefde voor Jezus en voor hem als bringer van het evangelie. De gemeente praat nog steeds over de apostel en zijn boodschap. Het verlangen om elkaar weer te zien is wederzijds. Dit goede nieuws is een bemoediging voor Paulus, want in Korinthe, waar hij deze brief schrijft, heeft hij het niet makkelijk (Hand. 18:6,12). Ook daar heeft hij conflicten met de Joden,

terwijl hij bezig is met het stichten van een gemeente. Temidden van zijn dagelijkse beslommingen is het in ieder geval een zorg minder (vgl. 2 Kor. 11:28)

8-10 *want nu leven wij, als gij staat in de Here. Want welke dank kunnen wij Gode over u vergelden voor al de blijdschap, waarmede wij ons om u verblijden voor onze God? Nacht en dag bidden wij vurig, dat wij uw aangezicht mogen zien en voltooiën wat nog aan uw geloof ontbreekt.*

Nu Paulus deze zorgen kwijt is, voelt hij zich opgelucht. Hij kan weer volop leven - in vrede en met vreugde. Als hij schrijft 'als', bedoelt hij eigenlijk 'omdat'. Hij ziet dat de gemeente in Tessalonica sterk staat. Ze blijven trouw aan de Heer en zijn standvastig in de gemeente, het lichaam van Christus. Paulus is zo blij dat hij nauwelijks woorden kan vinden om zijn vreugde te beschrijven. Toch wil hij deze gemeente nog verder onderwijzen, want Gods doel - de volmaaktheid - is nog niet bereikt. Ze moeten verder worden opgebouwd in hun geloof totdat ze **'allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus'** (Ef. 4:13). In zijn geest is Paulus daar dag en nacht mee bezig. Als ze elkaar weer persoonlijk ontmoeten kan hij doorgaan met het verkondigen van de boodschap die hen verder brengt op de weg van het geloof. Want zoals geschreven staat: **'Het geloof is uit het horen en het horen door het Woord van Christus'** (Rom. 10:17). Hoe meer mensen horen van Gods Woord, hoe meer ze in staat zijn om te geloven. Paulus heeft veel inzicht in het 'geheimenis van Christus' (Ef. 3:4) en hij kan hen daar nog veel over leren.

11-13 *Hij, onze God en Vader, en onze Here Jezus, bane ons de weg tot u; en u doe de Here toenemen en overvloedig worden in de liefde tot elkander en tot allen - zoals ook wij gezind zijn jegens u -, om uw harten te versterken, zodat zij onberispelijk zijn in heiligheid voor onze God en Vader bij de komst van onze Here Jezus met al zijn heiligen.*

Paulus sluit zijn persoonlijke opmerkingen af met een zegenwens. In hoofdstuk 4 vervolgt hij met meer algemene leringen. In de onzienlijke wereld richt hij zich tot God de Vader en tot Jezus, die in zijn denken nauw met elkaar zijn verbonden. Het woord 'Hij' (*autós* in het Grieks) kan ook worden vertaald als 'zelf'. Het is God zelf

die ervoor kan zorgen dat hun wegen elkaar weer kruisen. Hoewel de boze kan tegenwerken, vertrouwt Paulus op Gods almacht. Dit bidt hij voor zichzelf: dat God deuren opent zodat hij de Tessalonicenzen weer tot zegen mag zijn. Voor deze gemeente, die de Heer zeer liefheeft, bidt hij dat hun liefde voor elkaar en voor anderen mag groeien. Paulus heeft zelf een grote liefde voor deze gemeente. Petrus schrijft hierover: **'Schraagt door de godsvrucht de broederliefde en door de broederliefde, de liefde jegens allen'** (2 Petr. 1:7). Met 'allen' bedoelt hij allereerst de medegelovigen, maar ook de 'naasten' die we als onszelf moeten liefhebben om hen te redden. Petrus voegt daaraan toe: **'Waar deze dingen bij u aanwezig zijn laten zij u niet zonder werk of vrucht'** (2 Petr. 1:8). Door deze liefde worden hun harten (de innerlijke mens) sterker en zuiverder, gereinigd van alle kwaad, zodat ze onberispelijk en heilig worden. Als de gemeente zo volwassen is geworden in het geloof, is het doel bereikt en kan de Heer terugkomen met de Zijnen (*wordt vervolgd*).

NIEUWE WEBSITE KRACHT VAN OMHOOG

Door Hans Bronsveld

De website krachtvanomhoog.nl is vernieuwd!

Het afgelopen half jaar is er hard gewerkt aan een nieuw fris uiterlijk. De nieuwe, frisse huisstijl is ontworpen door Roald Schaap van Kitemedia. Ook technisch is de site

weer helemaal up to date. Zo is de nieuwe site bijvoorbeeld beter te lezen op mobiele apparaten.

Deze website is het digitale archief van Kracht van Omhoog. Het is een initiatief van Stichting Uitgeverij Rhemaprint. Het is de bedoeling ervoor te zorgen dat dit kostbare materiaal beschikbaar en toegankelijk blijft.

Op deze website zijn alle 60 jaargangen van het tijdschrift Kracht van Omhoog (van 1937 tot en met 1996) te vinden. Hiermee kun je een goed beeld krijgen van de geschiedenis van de pinksterbeweging en wat we nu kennen als het Volle Evangelie.

Het digitale archief biedt een schat aan informatie: zestig jaargangen, duizend nummers en meer dan tienduizend artikelen. Er zijn unieke redactionele stukken te vinden, bijbelstudies, getuigenissen en berichten uit de periode waarin de pinksterbeweging een stormachtige ontwikkeling doormaakte.

Met de gebruiksvriendelijke zoekfunctie kun je eenvoudig zoeken op titel, auteur of specifieke onderwerpen. Bij het zoekresultaat kun je dan direct doorklikken naar het gekozen artikel (een verbetering ten opzichte van de vroegere site).

Er is een overzichtspagina met alle jaargangen waar je op je gemak door de nummers kunt bladeren. Na het kiezen van het jaartal en nummer krijg je direct de inhoudsopgave te zien. Daarna kun je het nummer downloaden.

De digitale bestanden in pdf formaat hebben nu een veel betere kwaliteit gekregen, wat prettiger leest op een computerscherm of tablet.

Op de pagina 'Geschiedenis' is een kort overzicht te vinden van belangrijke momenten in de lange historie van het blad. Wie meer wil weten moet uiteraard zelf in de bladen duiken.

Onder het kopje 'preken' vindt men enkele audio-opnames uit de Beukenstein-conferenties (jaren '60) en de leidersconferenties in Vught (jaren '80), die een indruk geven van de boodschap en de sfeer van die tijd. De site maakt het makkelijk te zoeken naar een bepaald thema, een overzicht te maken van de artikelen van een favoriete schrijver of gewoon door de jaargangen te grasduinen.

Voor degenen die het zelf hebben meegemaakt is het een feest van herkenning. Ook voor wie nog maar net begint, of op zoek is naar de betekenis van het (volle) evangelie, is er veel interessant materiaal beschikbaar.

WANDELEN DOOR HET OUDE TESTAMENT (25)

***Naar de mp3 van de studie op 2004-05-26 door
Cees Visser in de VEG 'Immanuël' te Breda***

Genesis 25:19-34

We hebben de geschiedenis van Abraham afgerond en gaan door met het verhaal van de tweede aartsvader, Isaak. Hij wordt geboren als Abraham honderd jaar oud is en Sara negentig jaar: een wonder van God. Hij is de zoon van de belofte, de zoon van het overwinnende geloof. De vrucht van het volhardende, overwinnende geloof van zowel Abraham als Sara.

Als Isaak veertig jaar oud is, trouwt hij met Rebekka. Zij is en blijft zijn enige vrouw. Daarin is Isaak uniek: hij is de enige aartsvader die zo handelt en leeft. Hij heeft nooit een tweede vrouw genomen, en ook nooit 'iets'

met een slavin gehad, om het zo maar te zeggen. Hierin is Isaak een voorbeeld voor velen en geeft hij een zuiver beeld van Gods bedoeling aangaande de mens. We zien daarin iets van Christus ten opzichte van zijn gemeente. *Genesis 25:19-34 – Dit is de geschiedenis van Isaak, de zoon van Abraham. Abraham verwekte Isaak. En Isaak was veertig jaar oud, toen hij Rebekka, de dochter van Betuël, de Arameeër uit Paddan-Aram, de zuster van de Arameeër Laban, tot vrouw nam. Nu bad Isaak de Here voor zijn vrouw, want zij was onvruchtbaar; en de Here liet Zich door hem verbidden, en zijn vrouw Rebekka werd zwanger. En de kinderen stieten in haar binnenste tegen elkander. Toen zei zij: Indien het aldus gesteld is, waarom overkomt mij dat? Daarop ging zij om de Here te vragen. En de Here zei tot haar: Twee volken zijn in uw schoot, en twee natiën zullen zich scheiden uit uw lichaam; de ene natie zal sterker zijn dan de andere, en de oudste zal de jongste dienstbaar wezen.*

Toen nu haar dagen vervuld waren, dat zij baren zou, waren er dan ook tweelingen in haar schoot. En de eerste kwam te voorschijn, rossig, geheel als een haren mantel; en men gaf hem de naam Esau. En daarna kwam zijn broeder te voorschijn, wiens hand Esaus hiel vasthield; en hem noemde men Jakob. En Isaak was zestig jaar oud bij hun geboorte.

Toen de jongens opgroeiden, werd Esau een man, ervaren in de jacht, een man van het veld, maar Jakob was een huiselijk man, die in tenten woonde. En Isaak had Esau lief, want wildbraad was naar zijn smaak; maar Rebekka had Jakob lief. Eens had Jakob een gerecht gekookt, en Esau kwam vermoeid van het veld. Toen zei Esau tot Jakob: Laat mij toch slokken van dat rode, dat rode daar, want ik ben moe. Daarom gaf men hem de naam Edom. Maar Jakob zei: Verkoop mij dan eerst uw eerstgeboorterecht. En Esau zei: Zie, ik ga toch sterven; waartoe dient mij dan het eerstgeboorterecht? Daarop zei Jakob: Zweer mij eerst. En hij zwoer hem. Zo verkocht hij aan Jakob zijn eerstgeboorterecht. Toen gaf Jakob aan Esau brood en het linzengerecht; hij at en dronk, stond op en ging heen. Zo verachtte Esau het eerstgeboorterecht.

Isaak bidt voor Rebekka

Hoewel Isaak in zijn huwelijk naar de wil en bedoeling van God leeft, krijgt ook *hij* te maken met de geesten die zijn vader en moeder op de nek zaten. Ook *zijn* vrouw, Rebekka, blijft lange tijd onvruchtbaar: twintig jaar. Abraham heeft lang op de geboorte van zijn zoon Isaak moeten wachten: vijftientwintig jaar. Al die jaren moest

hij blijven *geloven* in de vervulling van Gods belofte. Isaak heeft er dus ook vele jaren op moeten wachten. Maar hij zoekt zijn hulp niet in noodgrepen, niet bij een slavin of een bijvrouw. Hij gaat naar God toe. Hij bidt ervoor, staat er (vs.21). En het bidden dat hier beschreven staat, is een intens bidden, een bidden vol vuur. Hij treedt op als priester voor zijn vrouw, voor hemzelf en daarmee voor de voortgang van Gods plan met mensen. Hij houdt het God voor: U hebt destijds de belofte gedaan aan mijn vader, ik ben daaruit voortgekomen. En ik ga in datzelfde geloof als van mijn vader door.

Taaie, occulte geesten

De geesten die Abraham en Sara wilden tegenhouden, komen ook op Isaak en Rebekka af. Diezelfde geesten: taaie, occulte machten uit Ur der Chaldeëen, het land waaruit Abraham is weggetrokken. Bij dat wegtrekken op *aarde* trek je niet 'automatisch' weg uit de *hemel* die met die plaats/streek op aarde verbonden is. Geestelijke vijanden kunnen je in de hemelsferen met hun duistere werkingen achtervolgen. En dat gebeurt hier. De occulte geesten uit 'Babel' willen werkzaam blijven, de onvruchtbaarheid in het leven van Gods uitverkorenen vasthouden, en daarmee de belofte van God uitstellen en 'onwettelijk' maken.

Isaak bidt intens en vurig. En zijn vader zal met hem meegebeden hebben. Dat kan ik me wel voorstellen: Abraham herkent de situatie en bemoedigt zijn zoon. Samen met Isaak en Rebekka bidt hij voor de verdere vervulling van Gods belofte. Heer, U hebt uw belofte in mijn leven vervuld, U zult het ook in het leven van mijn zoon doen. Twintig jaar moeten ze wachten. En dan staat er: de Heer laat zich door hen verbidden. Rebekka wordt zwanger.

Weerstand doorbreken

Zou God door het vurige en aanhoudende bidden van Isaak zijn 'omgeturnd'? Zou God eerst iets jarenlang hebben 'afgehouden', om het uiteindelijk dan toch maar 'toe te laten'? Nee. Het is geheel naar Gods bedoeling dat Isaak nageslacht krijgt. Dat komt volledig overeen met zijn belofte. Er moet uit Abraham en Isaak een *volk* tevoorschijn komen dat Gods heil openbaart aan alle natiën. Een volk in wie alle volken gezegend zullen worden.

De taaie, hardnekkige weerstand daartegen houdt lang aan. En die moet in de geestelijke wereld doorbroken worden. God hoeft niet 'omgeturnd' te worden; de *vijand* moet van zijn plaats verdreven worden. En dat

kan alleen met volhardend geloof en gebed. Isaak moet werk verzetten in de geestelijke wereld; hij heeft er zijn handen aan vol, maar komt er uiteindelijk doorheen.

Zo is het nog steeds. Ook *nu* geeft God beloften aan zijn gemeente en we bidden en we bidden... Vaak zien we maar weinig 'resultaat' en blijft er veel 'onveranderd'. Moet God dan omgeturnd worden? Nee, de geestelijke weerstand moet doorbroken worden. Het leger van (occulte) machten dat ook *ons* wil achtervolgen, moet bestreden en overwonnen worden. Daar is volhardend geloof voor nodig. En een vurig, aanhoudend bidden. Dan zal het uiteindelijk gezien worden: de overwinning komt tevoorschijn.

De vijand verlegt zijn werkterrein

Verdwijnt de vijand na zo'n overwinning in de strijd? Nee, je ziet hem dan vaak zijn werkterrein verleggen, om de voortgang van hetzelfde proces in een volgende fase te verhinderen. En daarmee het doel dat God voor ogen heeft, alsnóg buiten bereik te brengen. Als de onvruchtbaarheid doorbroken is en Rebekka zwanger wordt, gaat hij verdeeldheid zaaien in de vrucht die zich in haar moederschoot ontwikkelt. Rebekka merkt het op: ze voelt dat de kinderen in haar lichaam hard tegen elkaar aan stoten. De vijand blijft zich verzetten. Hij wil het volk van God steeds weer de voet dwars te zetten. Opdat het Gods doel niet zal bereiken.

Rebekka vraagt God om hulp

Er staat veel op het spel. Komt er een doorbraak, komt er iets tevoorschijn, of zou de vijand het toch weer kunnen verhinderen en naar latere tijden door kunnen schuiven? Sterke en grote geesten bemoeien zich met de vrucht. Wat doet Rebekka? Iets heel moois. Er staat: zij zoekt de Heer. Het Hebreeuwse woord dat hier staat, betekent: je toevlucht zoeken bij, het raadplegen van. Rebekka zoekt haar toevlucht bij haar God: Heer, wat is hier aan de hand? Ik ben zwanger, dank U wel, maar wat is hier aan de hand? En ze krijgt antwoord. God zegt: twee volken zijn in uw schoot, twee natiën zullen zich scheiden uit uw lichaam, de oudste zal de jongste dienstbaar wezen.

Twee volken, twee stamvaders van volken zijn in uw schoot en ze worden nu al tegen elkaar opgezet. De ene zal groter en sterker worden dan de andere. De oudste zal dienstbaar zijn aan de jongste. Het strijdtoneel heeft zich verplaatst: van de periode vóór de conceptie naar de tijd daarna: in de ontwikkeling van de vrucht in de baarmoeder.

De oudste zal de jongste dienstbaar zijn

Waar doelt deze uitspraak op? Heeft God alleen maar een bedoeling met één van de twee jongens? Nee: God heeft een bedoeling met *beide* jongens, met *beide* volken die uit hen zullen voortkomen. 'Dienstbaar zijn aan...' betekent niet 'achtergesteld worden bij...'. Het betekent 'werkzaam in een bepaald verband mét...' God wil beide volken in een door Hem bedoelde orde laten functioneren. Harmonieus. Elk volk op de door Hem bedoelde plaats. En juist omdat het hier, in de moederschoot, al tegen elkaar ingaat, stelt God die orde in. Om het onderling goed te houden, om beide volken ruimte en mogelijkheden te geven. Niet 'los' van elkaar, maar juist mét elkaar. Niet onafhankelijk van elkaar, maar juist dienstbaar aan elkaar: in de door God bedoelde verhouding. Als beide jongens, beide volken, op de door God bedoelde plaats functioneren, vullen ze elkaar aan. Dan is er liefde, vrede en harmonie in plaats van wat de vijand wil bewerken. Als God de twee broers mag leiden en de onderling orde mag instellen, kan de 'grotere en sterkere' dienstbaar ingezet worden ten bate van de 'kleinere en zwakkere'.

Als iedereen luistert naar de Heer en de plaats inneemt die God bedoelt, worden *allen* gezegend. Als iemand op Gods aanwijzing *dienstbaar* is aan een ander en die ander *gehoorzaamt*, dient hij *God* en gehoorzaamt hij *God*. Liefde en vertrouwen tot God mag basis zijn om die ander te dienen. En zo kan het geheel functioneren. Zo werkt het in Gods koninkrijk. Nog steeds.

Uitverkiezing is tot heil

Het principe om iemand voor een bepaald doel 'uit te kiezen' heeft God al eerder toegepast. Als Hij Abraham uitkiest te midden van al zijn tijdgenoten is dat niet om hem alleen eruit te halen en de rest te laten vallen, maar om *in* hem *allen* te zegenen. Uitverkiezing is nooit om anderen te benadelen of te verwerpen, maar om het heil voor iedereen te garanderen. Maar dan wel in de lijn die God instelt.

En zeker als de vijand werkt en er tijden van geestelijke achteruitgang en dorheid zijn, is het van groot belang om je te voegen naar de orde van God. Ook al ben je niet zélf de uitverkorene. *Je mag je bij de uitverkorene voegen en delen in de zegen*. Dat is geen 'willekeur' van God, Hij schenkt genade aan allen die zich bij zijn uitverkorene voegen, zich onder zijn leiding stellen en zich mét hem richten op Gods bedoelingen, beloften en plan. Dan kan de vijand nog zo veel proberen, maar dan gaat het goed en blijft het goed gaan.

God verwerpt niet

God duidt met deze woorden niet op een *verwerping* van Esau, maar juist op een *betrekken* van Esau bij alles wat hij door Jakob heen wil bewerken. Opdat Esau niet afdrijft. Dat is de bedoeling van God. God bedoelt het altijd positief.

Vijand buigt om

De vijand kan zo'n verschil in plaats en positie op een geheel *andere* manier voorstellen en dat wel degelijk doen voorkomen als: ik hoor er niet bij, ik word verworpen, ze moeten mij altijd hebben, ze zien me niet zitten. En als dat eenmaal bij iemand ingang heeft gevonden, kun je met allerlei mooie woorden van God aankomen, maar het is dan best moeilijk om diegene daaruit weg te krijgen. Dan moet hij zijn vijand gaan onderscheiden en ervoor kiezen om in de woorden en bedoeling van God mee te gaan, anders gaat hij met de vijand mee.

Je ziet het hier gebeuren. Daarom is deze geschiedenis zo'n grote les. De vijand ziet kans om het verschil in plaats en positie van beide jongens in Gods plan uit te buiten, dat verschil te misvormen en misbruiken voor zijn bedoeling. Om verdeeldheid, onenigheid, verzet, strijd en een uiteengaan te bewerken in plaats van een bijeenkomen.

Hij wil weerstand tegen Gods bedoeling opwekken. Dat is 'oerverzet'. Als hij de zwangerschap niet langer kan tegenhouden, richt hij zich op het resultaat van die zwangerschap. Om langs *die* weg zijn destructief werk in het nageslacht van Abraham voort te zetten. Zo werkt de vijand: intens gemeen.

Verschillende karakters

Esau wordt als eerste geboren. Hij is roodharig en met een mantel van haar bedekt. Daarom wordt hij Esau genoemd: harig. En onmiddellijk daarna wordt Jakob geboren. Hij houdt de hiel van zijn broer vast, daarom noemt men hem Jakob: vasthouder van de hiel.

Esau groeit op. Van hem staat geschreven: hij wordt een man van de jacht. Een man van het vrije veld. Esau is niet vaak thuis, hij kan het in de tenten van zijn ouders niet uithouden. Hij zoekt het vrije veld op; hij is een avonturier, een jager. Waar zijn we dat eerder tegengekomen? Nimrod was ook zo'n jager. Daar kon de vijand in geestelijke zin ook mee aan de haal en die man voor iets gebruiken dat rechtstreeks tegen God in ging.

Jakob wordt een huiselijk man. Het Hebreeuwse woord dat hier met 'huiselijk' wordt vertaald, betekent ook: voorkomend, zonder gebreken, bezonnen, evenwichtig,

vredelievend, rechtschapen. Jakob ontwikkelt zich tot een bezonnen, evenwichtige, vredelievende en rechtschapen man die graag thuis is, graag in de tenten van zijn ouders verblijft en als herder over de schapen wil functioneren.

Problematisch?

Op zich is daar niets op tegen. Het verschil in karakter hoeft geen probleem op te leveren als beide broers willen luisteren naar God en de door Hem bedoelde plaats in zijn plan willen innemen. Dan kan alles ingezet worden en bijdragen aan een verdere ontwikkeling. Maar als de vijand kans krijgt om dit verschil in karakter in te zetten voor *zijn* doel, krijg je problemen. Daar kun je op wachten. Hij loert naar mogelijkheden om ze tegen elkaar op te zetten.

Wig tussen de ouders

De vijand heeft daarbij niet alleen de jongens op het oog, maar ook de ouders. Hij wil niet alleen tussen Esau en Jakob verdeeldheid en onenigheid zaaien, maar ook tussen Isaak en Rebekka. Hij wil het hele gezin uit elkaar drijven. Ze zijn zo goed begonnen: Isaak en Rebekka hebben gebeden, de Heer gezocht, bij Hem hun toevlucht genomen, en samen de vervulling van Gods belofte beleefd. De vijand wil de ouders ook uit elkaar drijven. En daarmee Gods plan met dit gezin onmogelijk maken, alles onderuit te halen.

Lukt dat? Er staat: Isaak krijgt Esau lief; die liefde gaat door de maag. Rebekka heeft Jakob lief, zij houdt van dat vredelievende, bezonnene en evenwichtige. En daarin zal ze veel van haar eigen man herkennen. Jakob is de stille man, Esau de ruige boy. De moeder gaat van de stille jongen houden, van de huiselijke man. En het hart van de vader gaat uit naar Esau. Zo wordt er een situatie gecreëerd waarin allerlei problemen kunnen ontstaan. De vijand brengt een 'veld' in gereedheid om daarin zijn sluwe spel te spelen.

God bedoelt harmonie

Als God het *alleen* voor het zeggen had gehad, was er niet gebeurd wat Genesis verderop beschrijft. Ondanks dat grote verschil in karakter van Esau en Jakob. God wil eenheid en harmonie bewerken, een *samen* functioneren in zijn plan. En dat wil Hij nog steeds. Maar we hebben niet alleen te maken met een God die samenbindt, maar ook met een duivel die uiteen jaagt. Hij wringt zich ertussenin en maakt van Jakob - ondanks al zijn goede eigenschappen - een listige bedrieger. Hij dringt zich in bij Esau en maakt van die sterke man een

ruig en onverschillig iemand die na verloop van tijd zich van niets en niemand meer iets aantrekt.

Hij brengt ook een verwijdering teweeg tussen Isaak en Rebekka, waardoor zij niet meer eendrachtig kunnen bidden voor de voortgang van Gods plan. Ze kunnen zich niet meer samen inzetten voor hun beider zonen. Ze zien en benaderen het op verschillende manieren. Vier mensen, één gezin, rijk gezegend door God. In de eerste vijftien jaar van het leven van Jakob en Esau leeft (opa) Abraham nog. Hij zal aan de opvoeding van de tweeling het zijne hebben toegevoegd, de opgroeiende jongens veel over God en zijn plan hebben verteld.

Esau en Jakob hebben hetzelfde gehoord, hetzelfde onderwijs gekregen, hetzelfde voedsel gegeten, dezelfde beloftes gehoord, in dezelfde omgeving gewoond, maar zij zijn uiteen gegroeid door de geest die zich in dit geslacht als 'spleitzwam' een plaats heeft weten te verwerven.

Esau spant de kroon

In Esau heeft de vijand het verst kunnen doorwerken. Genesis 25:29 beschrijft het gevolg daarvan: Esau komt een keer thuis, vermoeid van het veld, en Jakob heeft een heerlijk gerecht gekookt. Esau ruikt eten en wil meteen eten. Hij komt in de ban van een tijdelijke behoefte. Mensen die in de ban komen van tijdelijke behoeften, kunnen geestelijk 'betoverd' raken. Esau is moe en geeft zich zonder meer over aan die behoefte. Aan de behoefte van het vlees, aan de gezindheid van het vlees. Hij zegt tegen Jakob: Laat mij toch slokken van dat rode daar, want ik ben zo moe. En daarom geeft men Esau ook wel de naam 'Edom', dat betekent 'rood'. Esau heeft een waas voor de ogen, hij ziet het niet meer zo scherp. Hij wil slokken, gulzig al dat 'rode' naar binnen werken. En ook nu diréct, zonder erop te willen wachten.

Het wordt buiten proporties gebracht. Die vijand blaast de boel op. De moeheid wordt groter dan die feitelijk is. En het gerecht ziet er nog lekkerder uit dan het misschien was. De vijand ziet een kans. Esau ruikt eten en hij zal eten, koste van het kost.

Jakob regelt het zelf

Jakob 'ruikt' ook wat. Geen eten: hij ruikt zijn kans en reageert sluw. Hij denkt iets te kunnen regelen op dit moment, en denkt daarbij God een handje te helpen. En ook dát is iets dat in zijn voorgeslacht al eerder is voorgekomen. Je hoeft God niet te helpen. Je hoeft niet voor eigen zaken op te komen als God je iets toezegt. En tóch doet Jakob het. De vijand kan daardoor ook in *zijn* leven iets bewerken.

Esau minacht het eerstgeboorterecht

Jakob reageert op het 'ongeremde' verlangen van zijn broer. Hier, Esau, eet maar zoveel als je wilt, maar verkoop dan wel je eerstgeboorterecht aan mij. Een maaltijd ruilen tegen het eerstgeboorterecht. Dat staat natuurlijk in geen enkele verhouding tot elkaar. Een vreemd voorstel van Jakob. Voor Esau wordt het een valstrik. De vijand kan op dat moment in Esau iets 'doordrukken'. Esau denkt dat hij gaat sterven van de honger, en wat heb je dan aan je eerstgeboorterecht? Wat een schromelijke overdrijving. De geest van hysterie blaast de hele boel op. Voor Esau is het werkelijkheid: ik moet eten, want anders... Hij maalt niet om het eerstgeboorterecht. Hij veracht het zelfs. De tijdelijke behoefte van dat moment telt zwaarder voor hem dan de belofte voor de langere termijn. Wat zou het allemaal, later zien we wel weer... Ik heb er nu gewoon zin in en ik ga niet zitten nadenken of het allemaal wel verstandig is.

Herkenning?

Zo kan de vijand ook bij ons aankomen: niet moeilijk doen; komaan, doe het! De (vleselijke) behoefte zuigt en de vijand krijgt je in zijn (betoverende) greep. Het tijdelijke wordt opgeblazen en alles wat belangrijk is, wordt (door hem) buiten beeld gebracht. Waar het werkelijk om gaat, zie je niet meer, daar ben je niet meer mee bezig. Herken je het?

De geest van onverschilligheid

Door die (occulte) geestelijke werkingen van de vijand kan *onverschilligheid* worden opgewekt ten aanzien van de grote dingen: ach, wat kan mij het allemaal schelen. Of: waarom moet ik altijd nadenken, de boog kan toch niet altijd gespannen staan. Nu even niet moeilijk doen. Ondertussen wordt jou in de geestelijke wereld iets ontnomen en wordt er schade toegebracht aan je ziel. Je wordt afgehouden van het doorzien en verstaan van de dingen die in de geestelijke wereld aan de orde zijn. Het verstaan van Gods stem, het begrijpen van Gods bedoeling... het is allemaal ver weg. Je werkt niet meer met de mogelijkheden die God je biedt.

Waarschuwing

In Hebreeën 12:16 staat: *Laat niemand een hoereerder zijn, of onverschillig als Esau, die voor één spijze zijn eerstgeboorterecht verkocht. Want gij weet, dat hij later, toen hij (toch) de zegen wilde erven, afgewezen werd, want toen vond hij geen plaats voor berouw, hoewel hij het onder tranen zocht.*

Onverschilligheid wordt hier op één lijn gezet met hoerij. Dat kun je begrijpen als je de geestelijke werkelijkheid ziet. Bij onverschilligheid word je verleid en bevrucht door een boze geest. Het woord 'onverschilligheid' betekent ook: ongoddelijk, onheilig. Je wordt dan door een onheilige geest beetgenomen. Je gaat onverschillig reageren. Daarin manifesteert zich een ongoddelijke geest die geen eerbied heeft voor wat God bedoelt en instelt. Daardoor werk je niet met de mogelijkheden die je van God hebt gekregen en doe je gewoon wat jou op dat moment het beste uitkomt. Zonder verdere afstemming, onafhankelijk van goede raad. Onverschilligheid wordt bewerkt door een boze geest die geestelijke schade wil aanbrengen. De Bijbel waarschuwt ervoor.

Esau slokt het eten op, schrokt het weg en staat op. Hij zit er helemaal niet meer mee. Hij eet en drinkt, staat op en gaat heen. Hij veracht het eerstgeboorterecht. Hij denkt niet eens meer na over wat hij gezegd heeft; het kan hem allemaal niets schelen. Hij heeft lekker gegeten en morgen ziet hij wel verder. Over een paar jaar denkt hij er wel weer eens over na. Wie dan leeft, wie dan zorgt...

Anti-goddelijk

Onverschilligheid doet mensen wegdrijven van God, het drijft hen in handen van een anti-goddelijke geest.

En dat werkt dieper door dan andere zonden. Het heeft net zo'n effect als hoerij, dat drijft je ook bij God weg. Jakob zondigt hier ook, zeker weten. Maar hij blijft wel gericht op de dingen van God. Hij doet het - naar eigen mening - met een goed doel. Jakob blijft bereikbaar voor God, hij blijft bruikbaar voor God, maar Esau niet. Esau drijft steeds verder af, hij wordt door zijn vijand steeds verder 'weggehaald' bij God. Daardoor wordt hij 'onbruikbaar' in het plan van God. En kan het volk dat uit hem voortkomt niet meer zijn door God bedoelde plaats innemen.

Gebergte van Esau

Die anti-goddelijke geest is de grote vijand van mensen die een belofte van God hebben ontvangen. Het is een geest die zich in Esau heeft kunnen manifesteren, en zich in zijn nageslacht nog veel verder heeft kunnen manifesteren. Een geest die je naar Esau zou kunnen noemen: in die zin spreekt de Bijbel over het 'gebergte van Esau'.

Obadja 1:21 – Verlossers (messiassen) zullen de berg Sion bestijgen om over het gebergte van Esau gericht te oefenen, en het koningschap zal zijn aan de Here.

Om de berg Sion te bestijgen moet je gericht oefenen over het gebergte van Esau en dán zal de Heer koning zijn. We hebben het vaak over het bestijgen van de berg Sion, over het hogerop klimmen in de hemel. Met het bestijgen van de berg Sion en het voldoen aan Gods diepste verlangens en verwachtingen om als zonen van God, als verlossers, tevoorschijn te komen, dienen wij tegelijkertijd deze geest in het vizier te krijgen en gericht te oefenen over dat 'gebergte van Esau'. Over de geest die zich zo duidelijk in Esau en zijn nageslacht heeft kunnen manifesteren.

Belial

Welke geest zou dit zijn? Welke geest bemoeit zich met het volk dat de belofte van God ontvangt en de vrucht daarvan mag voortbrengen? Dat is *Belial*. Niet alleen in de tijd van het Oude Verbond, ook in de tijd van het Nieuwe Verbond. Ook *wij* staan als gemeente van Jezus Christus, als volk van God dat de berg Sion bestijgt, tegenover Belial. Hij wil ook nu bij *ons* die geestelijke onvruchtbaarheid bewerken. En als die vruchtvorming op gang gekomen is, een vorm van 'onverschilligheid' laten ontstaan. Om je maar niet mee te laten komen in wat God bedoelt.

Obadja beschrijft de strijd tegen deze geest als 'gericht oefenen' over de berg Esau. Openbaring spreekt bij de opening van het zesde zegel van de boekrol over het 'van zijn plaats verdrijven' van alle berg en eiland (Op.6:14). Daar hoort ook het gebergte van Esau bij. Het is voor ons dus de tijd om gericht te oefenen, om die geest in eigen leven en in zijn werkingen die op de gemeente afkomen, te herkennen, te passeren en te overwinnen. Om zijn 'verboden' op te merken, zijn diepste bedoelingen te doorzien en er met de Heer gericht over te oefenen.

Esau is in zijn leven onverschillig geworden. Hij heeft zijn eerstgeboorterecht veracht. Bij ons mag er geen onverschilligheid ontstaan. Wij dienen ons heel bewust onder leiding van Jezus Christus op te stellen en ons als gemeente voluit in te zetten voor de verdere realisatie van Gods plan en daarbij nauwgezet te handelen naar zijn wil.

Toegewijd om vrucht te gaan voortbrengen

Esau stelt zich onafhankelijk op. Wij dienen afhankelijk te blijven en de strijd op te nemen tegen die geest die ons onafhankelijk wil laten optreden. Wij behoren ons als toegewijde dienstknechten op te stellen op de plaats waar God ons bedoelt. Het maakt niet uit welke plaats, als je maar op de plaats staat waar God je wil hebben, dan word je gezegend.

Laat geen minachting voor de woorden en beloften van God ontstaan. Koester diepe waardering en intense liefde tot de waarheid en laat die liefde steeds dieper doorwerken in je leven. Dat bewerkt hoogachting voor alles wat bij God en Jezus en zijn gemeente hoort.

Dan kunnen al Gods beloften in vervulling gaan en zullen wij als gemeente de kostelijke vrucht - waar de landman op wacht - gaan voortbrengen. En dan zal alles worden zoals God het bedoelt.

We mogen dit verhaal overzetten naar de tijd van nu. ***Het is geschreven tot ons onderricht, opdat wij door de weg van de volharding en de vertroosting der Schriften, de beloften vast zouden houden*** (Rom.15:4). De Here zegent ons daarin. Amen (*wordt vervolgd*).

SERIE BOEKEN 'GODS PLAN MET MENSEN'

Alle boeken uit de serie 'Gods plan met mensen', geschreven door Cees Visser en uitgegeven door Phos:

www.phos.nl . Alle vijf delen

van de serie 'Gods plan met mensen' zijn verkrijgbaar tegen

een voordelige serieprijs. Als u *alle*

vijf boeken tegelijk aanschaft, profiteert u van een

aantrekkelijke korting ten opzichte van de prijs die u

zou betalen als u elk boek afzonderlijk zou kopen. **NU**

VOOR € 49,50.

De serie bestaat uit:

- Deel 1 - De schepping van de mens
- Deel 2 - De strijd tussen licht en duisternis
- Deel 3 - De komst van Jezus Christus
- Deel 4 - Het werk van Jezus Christus
- Deel 5 - Openbaring van Jezus Christus

Voor wie digitaal wil lezen zijn de vijf boeken in één handige studie-editie samengevoegd met een handige, digitale zoekfunctie. Deze e-uitgave kost € 35,-

De serie in boekvorm en/of digitale studieverisie is een 'must have' voor lezers van Hoger-Op!

DE DAAD BIJ HET WOORD: HEILIGING (2)

Door Pieter van Berkel

Dagelijks bewust onze persoonlijke heiliging najagen

Deze bijdrage is een vervolg op mijn overdenking rondom heiliging in Hoger-Op van februari 2025.

Kern hiervan was, dat God wil, dat we ons reinigen en heiligen door radicaal alles weg te doen wat ons van Hem afhoudt en van Hem verwijdt. God wil persoonlijke omgang met ieder van ons en.... dat kan alleen, als wij dagelijks bewust onze persoonlijke heiliging najagen. Hebreëën 12:14. Wij zijn gereinigd door het bloed van het lam. *Zó kijkt God naar ons*; maar we leven ook nog in deze natuurlijke wereld onder de jurisdictie (= rechtsgebied) van het rijk der duisternis en ervaren dagelijks de verleidingen en intimidatie.

Hoe vaak vallen we niet nog voor verleidingen en intimidatie? Ik kijk maar naar mijzelf. Daar wordt God niet boos om; nee, Hij strekt dan altijd weer Zijn helpende hand uit om ons te vergeven en te stimuleren om door te gaan op de ingeslagen weg. Hij weet, dat we nog niet volkomen zijn, maar Hij kijkt altijd naar de gerichtheid van ons hart **-onze wil-**, om Jezus te blijven volgen en trouw te blijven aan Hem. Wat er ook gebeurt! Daarom roept God ons steeds weer op ons te reinigen en te heiligen en.... hierdoor apart gezet te worden en.... Zo verder toebereid te worden, om onder de leiding van Jezus Zijn schepping volledig te herstellen. Ik wil daar deel van uitmaken. Jij ook?

'Weest heilig' is **niet** optioneel, maar Gods opdracht!

Die oproep geeft de Heer duidelijk aan ons. Heiliging, heilig leven is een begrip, dat centraal staat in de Bijbel. God is heilig en Hij wil, dat ook wij heilig zijn. **Weest Mij heilig, want heilig ben Ik, de Here, en Ik heb u afgezonderd van de volken, opdat gij Mij zoudt toebehoren** Leviticus 20:26. Dat gold niet alleen voor het natuurlijke Israël van toen, maar dit geldt ook *nu* voor ons die het geestelijke Israël (uit Jood en heiden) vormen.

Wat is dat heilig zijn/worden?

Wat bedoelt God nou eigenlijk met die opdracht? God wil dat wij op Hem gaan lijken, net zoals Jezus op Zijn Vader lijkt, horen we vaak en ja...., dat is waar. Maar hoe ziet dat er dan uit met name nu wij nog in ons natuurlijke lichaam leven? In dit stukje wil ik proberen deze vragen handen en voeten te geven. De primaire

betekenis van het woord 'heilig' is *'afgezonderd, apart'* Gods heiligheid onderscheidt Hem van alle andere wezens en zondert Hem af, en maakt Hem anders dan al het andere. Gods heiligheid is méér dan alleen Zijn volmaaktheid of zondevrije zuiverheid: het is de *essentie* van Zijn wezen, Zijn anders zijn; een eigenschap van Hem die ver boven alles uitstijgt. Heilig zijn/worden betekent dan voor ons, dat wij dus ook apart gezet zijn/worden, zodat het karakter, *de essentie van Gods wezen*, ons karakter, onze essentie wordt en dat wij ons hierdoor ook kunnen onderscheiden van de wereld om ons heen. Net zoals ons voorbeeld Jezus.

Alleen door reiniging krijgt heiliging gestalte

Dat kan alleen als we ons leven geheel en al reinigen. Heiliging in de praktijk betekent ook: heel *bewust* leven, denken en spreken en handelen naar Gods wil. Dat is zoals Jezus dat deed en doet. Hij is ons grote voorbeeld. Maar er is meer:

Alleen door totale reiniging kan heiliging *echt* gestalte krijgen in ons leven Galaten. 4:19.

Omdat ons deze beloften zijn gegeven, geliefde broeders en zusters, moeten we onszelf reinigen van alle lichamelijke en geestelijke smetten en vol ontzag en eerbied voor God ons hele leven heiligen. De Naardense bijbel spreekt over **onze heiliging voltooien** 2 Korintiërs 7:1.

Reinigen in de praktijk betekent ook: belijden als het een keer niet goed gaat en we falen. God staat altijd klaar ons te vergeven op grond van het offer van Jezus. Reinigen betekent óók bevrijd worden van alle zaken die ons bezig houden en waar we niet los van kunnen komen. Daarom zoek die bevrijding als dat mogelijk nog speelt.

Geef ik Hem echt alle ruimte om mijn leven te leiden?

Hier bij ons in de Filipijnen is voor veel christenen het gaan naar de kerk/gemeente al voldoende. Zolang je er elke zondag maar bent, dan komt het wel goed... Er wordt niet gekeken naar wat de essentie of het belang eigenlijk is van het naar de kerk/gemeente gaan. Veel mensen 'doen hun ding', zoals het aangeleerd is, maar ze zijn leeg van binnen. Hun lamp bevat geen olie - beeld van de heilige Geest. Hoe zit het met ons en met mij? Geef ik Hem echt alle ruimte om mijn leven te leiden of heb ik voor een deel nog zelf de touwtjes in handen? *Leef en handel ik ook echt in twee werelden tegelijk?* 'Do I practice what I preach'? zeggen wij hier altijd. Hier elke dag heel bewust mee bezig te zijn, maakt mij nog meer bewust van mijn leven met God en Jezus.

Wie mijn geboden heeft en ze bewaart, die is het die mij liefheeft Joh. 15:10.

Ja, we zingen het en spreken het uit Heer ik heb u lief maar beseffen we de diepte hier wel van?

God vraagt van ons totale heiliging. Dat is één van Zijn geboden. Totale heiliging betekent: volledig vrij komen van alles wat ons tegenhoudt en afdrijft van God. Je verdeelde hart verandert dan in een *onverdeeld* hart (zie ook mijn vorige bijdrage). Een *innerlijk verdeeld* hart Jakobus 1:8 is het gevolg van een halfslachtig toewijden aan God en Jezus. Dat betekent eigenlijk van twee walletjes eten. Dat betekent, dat je je aandacht probeert te richten op God, maar ook op wat de wereld biedt. En laten we eerlijk zijn, die wereld is af en toe heel aantrekkelijk. Van twee walletjes eten betekent ook, dat je God eigenlijk *niet* lief hebt, *zoals* Hij dat wil. Hij zegt immers, **“wie mijn geboden heeft en ze bewaart/uitvoert die is het die mij liefheeft”** Johannes 14:21. Geboden bewaren en uitvoeren betekent volledig en radicaal afrekenen met alle vormen van gedrag en houding *die ons doen afdrijven* van God. Er bestaat niet zo iets als 50% toewijding. Het is óf volledig, óf helemaal niet! Twee heren dienen is het zelfde als één heer dienen, maar dan de verkeerde.

De duivel wil precies hetzelfde. Hij probeert ook mensen dichterbij hem te brengen, zodat ze ontheiligd en verontreinigd raken en zij niet anders meer kunnen dan steeds opnieuw in gaan op zijn verleidingen. Hij doet dat met dwang, intimidatie en leugens.

Soms is men het niet eens meer bewust dat tweeslachtigheid een rol speelt in hun leven en... dat het een zonde is. Hoe vaak hoor je niet: “Je bent veel te strikt, je maakt het veel te zwaar.” “Ach, en een leugentje om best wil moet toch kunnen?”

Ik toets mijzelf hierop regelmatig, om zodoende mijn heiliging te kunnen voltooien.

Een paar voorbeelden die iedereen wel herkent

Negatief spreken over een ander gaat soms ongemerkt. Je zit in een gesprek en plotseling besef je dat je meegaat in negatieve praat over een ander. Het sluipt er haast ongemerkt in. Misschien herken je dit wel. Op het moment dat ik mij dit realiseer, *heilig ik mijzelf bewust voor die ander* door de Heer onmiddellijk vergeving te vragen. Hierdoor verandert mijn denken en spreken over die persoon.

Het is niet aan mij iemand te beoordelen of te veroordelen. God vraagt van mij om *altijd opbouwend* te spreken of te zwijgen en *de mens te scheiden van de macht* die hem beïnvloedt en... in de bres te springen en te bidden toch? *Dat is zoonschap beoefenen*.

Wat ook veel voorkomt is dat men het niet kan hebben dat iemand het beter heeft dan een ander. Veelal hebben die mensen zelf diepgaande problemen. En je krijgt dan vragen zoals: “waarom word ik ziek en jij niet?” “Waarom sterft hij zo jong en ben jij er nog wel?” “Waarom heb jij het breed en ik niet?” ‘God heeft zeker voorkeur of zo... Leg dat dan maar eens uit!’ Heel eerlijk gezegd vind ik dat soms heel lastig. Ik ben er niet zo van, om alles maar toe te dekken met vrome woorden. Nee, Ik zoek eerst toenadering en geef die mensen de aandacht die ze op dat moment nodig hebben met raad, maar ook metterdaad. Je doet dan wat je kunt, in de eerste plaats op praktisch gebied als dat nodig is en.... weet je, men reageert daar vaak positief op. Waarom? Omdat ze vanwege hun (negatieve) houding in de steek zijn gelaten door mensen om hen heen, gemeenteleden of directe familie. Ik heb het gezien, dat de deur dicht ging bij mensen waar ik het nooit van had verwacht. Op zo’n moment is er een opening om hen de troost van God te geven en dat zijn vaak emotionele momenten.

De Heer vraagt van mij en ons allen reiniging en heiliging van onszelf, maar ook voor hen die het moeilijk hebben en ondanks hun houding *die mens*, je broeder of zuster, familie of je vrienden in de geestelijke wereld te *scheiden* van hun bezetter en daardoor in staat gesteld worden hen vanuit jouw hart *Gods liefde* te geven. Dat is barmhartigheid tonen. *Dat is zoonschap praktiseren*.

Verborgene zonde

Onreinheid - ik benoem het maar even apart - is hier in de Filipijnen een verslaving voor heel veel mensen in en buiten de gemeenten en... niet alleen voor jongeren, maar ook ouderen, getrouwd of niet getrouwd. Ik kom het bijna dagelijks tegen. Onreinheid heeft trouwens niet alleen te maken met seksualiteit. Onreinheid is ook het dienen van andere afgoden. Er is één specifieke afgod die ik nu kort wil benoemen. De *sociale media* die een afgod zijn geworden voor miljoenen mensen wereldwijd.

“Wat is het eerste waar je aan denkt als je wakker wordt?” Sociale media of een “dank U Heer voor deze nieuwe dag en mogelijkheid om dichterbij u te komen.” (Ik hoop daar in een andere bijdrage wel wat meer over schrijven).

Ik spreek regelmatig mensen die letterlijk gebukt gaan door verborgen zonde die ze hebben begaan in hun leven en waarover ze niet kunnen of durven spreken. Veelal heeft dit te maken met onrein denken en of handelingen die men niet kan stoppen, of dingen die men heeft gedaan waar nooit openheid over is gekomen. Jarenlang leeft men onder de kwelling van

het schuldgevoel. Zij kunnen er niet over praten door schaamte en vrees voor de mogelijke consequenties. Het is een van de grootste trucs van de vijand om miljarden mensen onder hun beslag te krijgen en te houden. Als ik met zo iemand spreek, hoor ik zó vaak, “Ik ga door een hel”, “de pijn van mijn wroeging is ondragelijk.” Maar lieve mensen, onze God is zo liefdevol en verlangt er zo diep naar deze mensen vrij te maken en te reinigen. *Hoe* kun je zo iemand helpen die jarenlang zo beschadigd is? Door jezelf voor deze mensen te reinigen en te heiligen en hen de bevrijding en genezing te bieden in de Naam van Jezus.

Jezus bad tot Zijn Vader: **“en Ik heilig Mijzelf voor hen, opdat ook zij geheiligd zijn door de waarheid.”** Johannes 17:19 (Het hogepriesterlijk gebed)

Is het onze schuld als er onreine gedachten in je opkomen?

Nee, die onreine geesten moeten zich doorlopend blijven bevredigen, om in leven te blijven en de mens is zijn gebruiksmiddel. Maar het is *niet onze schuld* als er onreine gedachten in je *opkomen*, daar zul je nooit door God op worden aangesproken. Verzoeking is geen zonde. Het wordt pas zonde als ik toesta dat de begeerte - door de boze - bevrucht wordt (Jak. 1:14-15). Men denkt vaak wel dat God hier rekenschap van vraagt en men gaan zich dan schuldig voelen. Dat is een leugen en daar kun je de waarheid tegenover zetten. Die waarheid is, dat het niet onze schuld is als er onreine gedachten in je opkomen en dat jij geheiligd bent in Christus. *Waar je wél op wordt aangesproken is, als je dit niet radicaal afwijst en weerstaat.* Dan voeden we deze demonen en houden we die tredmolen in stand. Dat is een zonde in Gods ogen. Vaak wordt dit grote probleem veroorzaakt door geesten vanuit de voorgeslachten. “Het zit in de familie” hoor je dan. En inderdaad het gaat vaak van generatie op generatie. We kunnen hier heel veel over zeggen, maar waar ik naar toe wil is het volgende:

De hulp is er in de gemeente

God roept ieder die hier onder gebukt gaat vanuit Zijn onmetelijke liefde op om alle verborgen zonden bij Hem te brengen en vergeving te ontvangen. Daar blijft het niet bij. Omdat dit een zaak is die vaak al jaren - zo niet decennia - kan spelen, betekent dit, dat men er alléén niet meer uitkomt. Men heeft hierbij hulp nodig. Die hulp is er in de gemeente. Dat kan de voorganger zijn of oudsten, maar ook broeders en zusters die daadwerkelijk zoonschap najagen.

Spreek het uit en vraag hulp voor een totale bevrijding van deze onreine geesten, zodat je ook aan dat verdere heiligingsproces deel kan krijgen. We hoeven ons er niet voor te schamen, omdat *God zich ook niet schaamt* voor jou als je oprecht bent en Zijn aanwezigheid zoekt en Zijn geboden bewaart en uitvoert. Dit is zo groots en dit doet mij in eerbied buigen voor God en Jezus. Want door onze Heer is dit allemaal mogelijk geworden. Het loopt dan op *overwinning* uit in je persoonlijk leven en daar gaat het om! Er zal feest gevierd worden in de hemel; daar ben ik zeker van!

Bemoediging

Ik kan mij voorstellen dat er soms twijfels opkomen over de vergevingsgezindheid van God. De vijand zal je altijd proberen te intimideren in je denken en roepen dat bevrijding voor jou niet geldt. “Jij zit er te diep in,” “Vergeet het maar”, of “nu heb jij gezondigd tegen de heilige Geest”. Ik weet van heel veel mensen die zo denken, omdat dat dit specifieke probleem van de verborgen zonde vaak al jaren en misschien decennia speelt. Inderdaad, *de* zonde tegen de heilige Geest – het verloochenen en het lasteren van Gods Geest – kan niet worden vergeven, want dat is de zonde die iemand willens en wetens doet terwijl hij geproefd heeft van het Heil. Mattheüs 12:31-32.

Dit geldt echter **niet** voor hen die zich met een *oprecht hart* buigen voor God en hun zonde belijden en bidden om totale vrijmaking van dit onreine geslacht. Hij is er dan voor je met Zijn onmetelijke liefde. Geen verwijt, geen wijzende vinger maar een hart vol van vreugde en liefde.

David een man naar Mijn hart

Ik gebruik altijd het voorbeeld van David als ik met dit probleem word geconfronteerd. Twee maal wordt er in de bijbel gesproken over een man naar Gods hart. In 1 Samuel 13:14 zegt de profeet Samuel tegen Saul, dat God een man naar Zijn hart zal zoeken om koning te worden van Israël. Uiteindelijk komt God uit bij David. Eeuwen later schrijft Lucas, in Handelingen 13:22 **“Ik heb David, de zoon van Isai, gevonden, een man naar Mijn hart, die alles zal doen wat Ik wil.”** Alles zal doen wat Ik wil is in directe lijn met Johannes 14:15 **“wie Mijn geboden heeft en ze bewaart/uitvoert die is het die Mij liefheeft”** Hij/zij is een man of vrouw naar Mijn hart. David was geen lieverdje. We kennen het verhaal en wat hij allemaal uitgespookt heeft met Bathseba en haar echtgenoot. Naar de mens gesproken zou je zeggen, die is afgeschreven. Maar dat is nu net wat we *niet* moeten doen dat “naar de mens spreken.” We

mogen met elkaar *naar het hart* van God spreken. Een hart vol van liefde en vergevingsgezindheid. Dat kunnen we ons soms nauwelijks voorstellen. God vergeeft altijd een ieder die *met een oprecht hart* bij Hem komt. **Hij doet ons niet naar onze zonden en vergeldt ons niet naar onze ongerechtigheden.** Psalm 103:10 t/m12.

Hoe de dag van de Heer te bespoedigen

De Heer roept ons allen in liefde op, ons voor 100% toe te wijden aan Hem en onze toewijding en persoonlijke heiliging prioriteit te maken. De Bijbel gebruikt als een vergelijking van de relatie van de Heer met zijn gemeente het beeld van de bruidegom en zijn bruid die uitzien naar hun vereniging.

In plaats van af te wachten en de huwelijksdag te vertragen willen de bruid en bruidegom de dag liever bespoedigen.

2 Petrus 3:12a zegt: ***U die uitziet naar de dag van God en het aanbreken daarvan bespoedigt.*** “speudontas tèn parousian tês tou Theou” Bespoedigen de van de dag van de Heer.

Hoe? Er zijn hier veel theorieën over, maar persoonlijk geloof ik inderdaad, dat we de komst van de Heer kunnen bespoedigen door in grote verwachting er naar uit te blijven zien en haast te maken met onze persoonlijke heiliging. De Heer komt terug (is nu al aan het terugkomen) *in* Zijn Gemeente, dat is *in* een ieder die zich persoonlijk 100% toewijdt aan zijn/haar persoonlijke reiniging en heiliging (naar 2 Tessalonicenzen 1:10).

Als de gemeente gereed is, komt Hij samen terug met Zijn Gemeente, dat wil zeggen als deze volledig gereinigd en geheiligd en volmaakt is en klaar is voor die grootse taak: ‘het herstel van de schepping van God’.

“En zij zullen de Zoon des mensen zien, als Hij op de wolken van de hemel komt met grote kracht en heerlijkheid” Matteüs 24:30. De wolken zijn het beeld van de heiligen/de Gemeente van Jezus Christus (naar Hebr. 12:1).

Ik wil steeds meer met mijn geestelijke ogen leren kijken en zo Jezus zien terugkomen in een ieder van ons. Laten wij ons dan inzetten om gereed te worden en de Heer in ons steeds meer zichtbaar laten worden.

Laten we er dan altijd aan denken, dat de Heer een reine en heilige gemeente wil hebben, die stralend zonder vlek of rimpel voor hem zal staan. Efeziërs 5:27. Ik wil met volle inzet samen met jullie onze persoonlijke reiniging en heiliging voltooien en zo doende de komst van de Heer te bespoedigen. ***“Want met reikhalzend verlangen wacht de schepping op het openbaar worden van de zonen van God”*** Rom. 8:19-22.

DE BLINDE VLEK VAN DR. W.J. OUWENEEL c.s. (2)

Over Israëlvisies

Door Piet Guijt

4. Bespreking van enkele opvattingen van Willem Ouweneel

Hieronder zal ik een aantal opvattingen van WO zoals die in zijn lezingen in Waddinxveen naar voren kwamen, gezien en besproken.

4.1. Vervulling van Gods plan

Ik begin met de al eerdergenoemd uitspraak: “Want indien alle Joden zich tot de Heer Jezus bekeerd hadden, dan was er nu geen volk Israël meer geweest, want dan waren ze volledig opgegaan in de christelijke kerk (gemeente) en dan waren er geen Joden meer geweest waaraan God Zijn (oudtestamentische) profetieën en beloften aan etnisch Israël kon vervullen.”

Uiteraard is er voor individuele mensen alleen heil in Christus. Maar het is de vraag of het juist is te veronderstellen dat God Zijn (oudtestamentische) profetieën en beloften aan een apart etnisch volk Israël zou vervullen. Het Nieuwe Testament zegt er helemaal niets over, ook niet in Rom. 9-11. Zie:

<https://www.linkedin.com/pulse/paulus-bedoeling-met-romeinen-9-11-het-licht-van-de-schrift-guijt/>

Bij wedergeboren gelovigen speelt etniciteit zelfs per definitie geen enkele rol meer want iedere gelovige, uit welk volk dan ook, heeft exact dezelfde hemelse Vader. Het gaat immers om uit alle volkeren afkomstige wedergeboren gelovigen, die tezamen één groot volk vormen. Dat is Gods volk, het volk dat bij Hem hoort, als kinderen van de hemelse Vader. In dit verband kan ik Gal. 3:27,28a noemen: ***“Want u allen die in Christus gedoopt bent hebt zich met Christus bekleed. Daarbij is het niet van belang of men Jood is of Griek...want allen zijn één in Christus.”***

Bovendien roept WO 's uitspraak diverse vragen op. God kan aan Joden toch alleen Zijn beloften vervullen als zij Jezus hebben aangenomen? Want wat kan God met Joden die Jezus hebben afgewezen? Niets! *Want zonder geloof in Jezus zijn zij zelfs verloren* (Joh. 3:18b). En indien zij alsnog in Jezus gaan geloven, dan zijn ook zij lid van de gemeente van Jezus Christus.

Komt WO niet tot zijn merkwaardige uitspraak, omdat hij ten onrechte blijft vasthouden aan een aparte positie en taak van Israël die het had ten tijde van het Oude

Verbond? Hij blijft dan steken in het Oude Testament, en ziet hij dan over het hoofd dat Gods heilsplan in het Nieuwe Testament alleen wordt gerealiseerd door de gemeente van Jezus Christus, bestaande uit Joden en niet-Joden die tot geloof in Jezus zijn gekomen, en zijn wedergeboren. Er is namelijk onder het Nieuwe Verbond helemaal geen sprake van een aparte taak voor het etnische volk Israël. Die opvatting heeft overigens niets te maken met vermeende jaloezie of hoogmoed van zgn. ‘vervangings-theologen’ o.i.d. maar met een goed verstaan van Gods Woord.

4.2. Betekenis oudtestamentische profetieën

WO zegt dat men de oudtestamentische profetieën voor Israël letterlijk moet opvatten. Want er is volgens hem geen enkele reden om deze profetieën over Israël niet letterlijk op te vatten. Dat vraag ik mij af, want in het Nieuwe Testament kan ik nergens enige aanwijzing daarvoor vinden. Daarom is het m.i. ook volkomen terecht dat de apostolische geloofsbelijdenis er niets over zegt. Zie [\(26\) Waarom het terecht is dat de apostolische geloofsbelijdenis niet spreekt over Israël. | LinkedIn](#).

Bovendien moet bedacht worden dat het na de komst van Jezus voor zowel Joden als niet-Joden gaat om het door wedergeboorte ingaan in het Koninkrijk van God zoals blijkt uit Joh. 3:3,5,7 en wat zichtbaar zal worden op de aarde, en volkomen op de nieuwe aarde.

Ziet WO misschien over het hoofd dat de oudtestamentische profetieën eenvoudige metaforen met aardse beelden zijn van een hogere toekomstige werkelijkheid in Christus? Want *al* Gods beloften zullen gerealiseerd worden voor zowel Joden als niet-Joden die in Jezus geloven, en zelfs *veel heerlijker* dan de oudtestamentische profetieën aangaven! Ik wees al op 1 Kor. 2:9. Zoals bekend, gaat het niet alleen om ‘lezen wat er staat’ maar vooral om *‘verstaan wat je leest’*. Voor dat laatste is voor ons allen de leiding en verlichting van de heilige Geest onmisbaar.

4.3. Landbelofte

Samenhangend met WO ‘s opvatting over de vermeende letterlijke vervulling van de oudtestamentische profetieën zegt hij dat ‘het springende punt’ is of men wel of niet gelooft dat Joden naar hun eigen beloofde land op aarde teruggaan, dus de letterlijke landbelofte. Joden horen in het land Israël te wonen, meent hij. Maar ik moet daarover opmerken dat het toch een teken van een aards en ongeestelijk

denken is om te veronderstellen dat Joden per se naar Israël toe zouden moeten.

Door WO wordt over het hoofd gezien dat het oudtestamentische land Israël als een metafoor kan en behoort te worden opgevat van het toekomstige ware beloofde land, namelijk het wereldomvattende eeuwige Koninkrijk van God. Er kan nog gewezen worden op de verbreding die Paulus geeft aan de belofte bij het vijfde gebod: “opdat het u welga en gij lang leeft op aarde” (Ef. 6:1-3). Zie ook het artikel [‘Wat en waar is het beloofde land?’ \(\(25\) Wat en waar is het beloofde land? | LinkedIn\)](#).

Het door WO terecht genoemde gegeven dat terugkeer naar God (beking) en terugkeer naar het land onverbrekkelijk bij elkaar horen, is juist een sterk argument voor mijn visie. Immers, die samenhang tussen beking door geloof in Christus en (eeuwige) bestemming geldt voor zowel Joden als niet-Joden. Het gaat dus niet om het land Israël waar alleen Joden die in Christus geloven, zouden moeten wonen zoals WO denkt. Maar het gaat om het Koninkrijk van God, het wereldomvattende ware beloofde land waar de zaligen uit alle volkeren voor eeuwig zullen wonen. Immers, etniciteit speelt bij wedergeboorte (dus: van boven; uit God geboren) door geloof in Christus geen enkele rol. Bovendien moet bedacht worden dat de heerlijkheid van het kennen van God door de Heilige Geest veel grootser is dan de notie/voorstelling van de letterlijke landbelofte.

Ook de oprichting van de staat Israël in 1948 en de terugkeer van Joden naar Israël zijn naar mijn overtuiging geen bewijs of aanwijzing voor de vervulling van oudtestamentische profetieën of de spoedige wederkomst van Jezus. Integendeel zelfs, want het is m.i. eerder een zet van satan om christenen in zijn eindtijdsmisleiding te laten trappen. Bedacht moet ook worden wat ultraorthodoxe Joden zeggen over oprichting van de staat Israël in 1948.

4.4. Tempel

WO meent dat er in Jeruzalem een nieuwe tempel moet komen, want anders is Israël niet compleet wat zijn herstel betreft. De vraag is wat hij dan doet met het gegeven dat de ware tempel, namelijk Jezus Christus die sprak over **de tempel van Zijn lichaam** (Joh. 2:21), al is gekomen? Jezus bouwt Zijn gemeente (**“Zo zegt de HERE der heerscharen: zie, een man, wiens naam is Spruit. Deze zal uit zijn plaats uitspruiten en hij zal de tempel des HEREN bouwen”** - Zach. 6:12) die **een**

tempel, een woonstede is van de heilige Geest (1 Kor. 3:16; 2 Kor. 6:16; Ef. 2:22). En wel met *mensen* **“als levende stenen voor de bouw van een geestelijk huis, om een heilig priesterschap te vormen, tot het brengen van geestelijke offers, die Gode welgevallig zijn door Jezus Christus”** (1 Petr. 2:5). Of in een ander beeld: overwinnaars als **“zuilen in de tempel van Mijn God”** (Openb. 3:12). Daarom moest de oude aardse tempel *definitief* verdwijnen. De tempel ten tijde van het Oude Verbond was namelijk een voorafschaduw van de toekomstige en zelfs eeuwige woonplaats van God *in mensen*.

Een fysieke tempel in het aardse Jeruzalem is beslist niet meer nodig. Het mist elke geestelijke relevantie, want het grote offer voor de zonde, Jezus Christus, is immers **voor eens en altijd** gebracht (Hebr. 7:27; Hebr. 9:12; Hebr. 10:10; Rom. 6:10). In het licht van het Nieuwe Verbond en met name de Hebreeënbrieff is het ondenkbaar dat deze zaken binnen een nieuwe, zichtbare, fysieke tempel weer terug zullen komen. Het nieuwe verbond kent geen zichtbare, aardse, stenen tempels. **De Allerhoogste woont niet in tempels met handen gemaakt** (Hand. 7:48-49; Hand. 17:24).

Zoals eerder gezegd, God wil wonen in *mensen*. Toen Jezus stierf, scheurde het voorhangsel (dat het Heilige der Heiligen voor iedereen behalve de hogepriester aan het oog onttrok) van boven naar beneden doormidden, aldus in het openbaar een einde makend aan de oudtestamentische priester- en offerdienst. Een fysieke tempel heeft dus geen enkel nut meer, en zou een slag in het gezicht van de Here Jezus zijn, omdat het Zijn offer zou miskennen. Stephen Sizer spreekt in zijn artikel ‘De Joodse tempel: Verleden, heden en toekomst’ zelfs over ketterij. En zei Jezus niet dat we **“noch op deze berg, noch te Jeruzalem de Vader zullen aanbidden maar de Vader zullen aanbidden in geest en in waarheid want de Vader zoekt zulke aanbidders”**? (Joh. 4:23). Dus hoezo een fysieke tempel in Jeruzalem? Overigens kan men nog de (irrelevante) vraag stellen of het de tempel van Salomo zou moeten zijn (Jezus zou nooit de Hogepriester in die tempel mogen zijn, want Hij is uit de stam Juda en niet uit de stam Levi [Hebr. 7:13,14]) of de tempel volgens Ezech. 40-48 die in diverse opzichten geheel anders is dan de tempel van Salomo. Tegen de gedachte van een tempel geldt ook dat Jezus Hogepriester is van heel andere orde, namelijk die van Melchizedek. Jezus is de Hogepriester van de gemeente, de geestelijke tempel.

En als men kijkt naar Ez. 47: 1 en 2 betreffende het water dat onder de drempel van het huis uitstroomt en uit een zijkant opborrelt, gaat het eerder om een metafoor van een *geestelijke werkelijkheid*. Zoals hiervoor werd genoemd, vormen de gemeenteleden de tempel. **“Wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien”** (Joh. 7:38) en waar de heilige Geest de ruimte krijgt, zal er herstel, gezondheid en leven zijn (*Slot volgt*).

OPENBARING IN VOGELVLUCHT (4)

Door Toon van den Hoorn

5^e zegel, de verzegelden onder het altaar

Openbaring 6:9-11

Zielen onder het altaar

We worden hier bepaald bij mensen waarvan Jezus tijdens Zijn rondwandeling op aarde zei: **“Dan zullen zij u overleveren aan verdrukking en zij zullen u doden en gij zult door alle volkeren gehaat worden om Mijns Naams wil”** (Matth. 24:9). Dat is een bijkomend gevolg van het discipel zijn. De uiterste consequentie van discipelschap, niet door Jezus bedoeld, maar wel door Jezus gezegd. *Als gevolg van die achtervolging door ruiters op rode vale en zwarte paarden*. En ook dit proces is al tweeduizend jaar aan de gang.

Het gaat hier om een groep mensen die als het ware *representatief* is voor de hele gemeente die in Christus is ontslapen. Ze blijven betrokken bij al het heerlijke wat God bezig is door Jezus Christus te doen. In die positie zijnde - alleen met Christus verbonden, geestelijk in het Koninkrijk Gods volledig opgenomen - heb je dus geen confrontaties meer met het rijk der duisternis. Dus is er ook geen strijd en dus ook geen lijden. Niet voor niets staat er in Openbaring 14:13: **“Zij rusten van hun moeiten en hun werken volgen hen na.”** Je hebt dus ook geen overwinningen meer. Dat is ook alleen vóór je sterven.

Plaatsen in ‘eigen hemel’

‘Hoelang nog, Here?’ Die roep komt vanuit mensen die in Christus zijn gestorven. Er is geen zucht om wraak. Ik geloof dat het hier puur om positieve dingen gaat. Zij

merken aan het hele gebeuren in de hemel dat er een kentering is in de ontwikkeling op aarde. *Een ontwikkeling die bij de opening van het 6^e zegel helemaal tevoorschijn komt en zijn beslag gaat krijgen tot in het zevende zegel toe.* Ik meen dat zij reageren op het allereerste en meest prille begin van het inzetten van de laatste dingen. Heel pril, maar o zo bemoedigend voor hen. Deze mensen die om het getuigenis van Jezus zijn gedood en met Jezus meeleven in de geestelijke wereld, hebben - en dat staat hier heel duidelijk in Openbaring - op een gegeven moment in die ontwikkeling een vraag gesteld aan de Heer. En ik meen echt dat dat een vreugdevolle vraag is. Ik denk dat bij de opening van het vijfde zegel *de vreugde over het spoedig intreden van de eindfase (zesde en zevende zegel) in de hemel zichtbaar is.* En die vreugde is in de hemel nog steeds aanwezig. Dat is nog steeds actueel. Want iedere stap vooruit die wij op aarde maken wordt in de geestelijke wereld ervaren en vol verwachting vol vreugde, vol verlangen stel ik mij zo voor dat zij roepen: *Hoe lang duurt het nu nog Here, voordat wij in actie mogen komen om met u te gaan heersen en het rijk der duisternis definitief te gaan verslaan.* En dat vind ik een hele begrijpelijke, een hele goede en actuele vraag. Mensen die betrokken zijn bij de ontwikkeling van Gods plan met mensen. Mensen die rechtstreeks toeleven naar de voleinding aller dingen merken bepaalde dingen op en ervaren daar iets bij.

'Heer, hoe lang nog': je tijd verstaan

Maar diezelfde vraag kan ook leven bij mensen die nog op aarde zijn en ook deel hebben aan die ontwikkeling, zich daar ook helemaal voor geven. Ken jij dat ook, voor uzelf? Misschien tweeërlei. Het verzuchtende, maar ook het verwachtingsvolle. Soms denk je wel eens voor jezelf: 'o nog lang niet...', en op andere momenten: 'we zijn er toch wel heel dichtbij.'

Het is voor ons heel belangrijk om de tijd te verstaan. Om profetische uitleg te krijgen en die ook te verstaan in de dingen die Jezus bezig is te doen. Iemand die nu voortdurend leeft in gemeenschap met de Heer en Zijn woorden bewaart, en door dit evangelie gegrepen is, die voortdurend leeft in de werkelijkheid van Christus, mag zijn tijd verstaan. Hij kan zijn tijd verstaan en bemerkt de positieve ontwikkeling die gaande is. Daar verheugt hij zich over en bij tijd en wijle zegt hij 'Heer, hoe ver zijn we al, hoe lang duurt het nog?' Het is natuurlijk heerlijk om dat te beseffen, als je een gemeenteweekend hebt en je ervaart de heerlijke

werking en aanwezigheid van Gods Geest. Maar je mag het ook ervaren als je de ganse dag wordt gedood. En je gerekend wordt als slachtschaap, (Rom 8:36), want dat is om Zijnentwille. **Om Uwentwille Heer, worden wij de ganse dag gedood en worden wij gerekend als slachtschapen.** Maar te midden van deze hele zaak die mij aangedaan wordt door mijn belagers, wil ik mijn getuigenis, het Woord des levens vasthouden. Ik wil mijn leven niet liefhebben en mijn aandacht blijven vestigen op U. Ondanks alle tegenspraak van de zondaren tegen u. En ik wil **tot bloedens toe weerstand bieden** (Hebr. 12:4). Dat wil ik met jullie leren. Te allen tijde de dingen bedenken die boven zijn en te midden van alle omstandigheden diezelfde vreugde beleven over al het heerlijke wat over en in ons geopenbaard zal worden. Waar deze mensen (de martelaren, of zielen onder het altaar) in de geestelijke wereld leven en dat is al een tijdje geleden begonnen hoor, want wij zijn nu al ver in het zesde zegel, hebben zij dat al zien aankomen. Zij hebben zich toen al verheugd over de komende voleinding. Waar zij voortdurend in vreugde bezig zijn om met Christus te leven naar het punt dat voor hen is weggelegd, *mogen wij dat nu ook doen.* Voortdurend mogen wij die vreugde beleven door ons te richten op datgene wat bij Jezus aan de orde is. **'Hoe lang nog, Here?'** Tegen hen wordt gezegd dat zij nog een korte tijd moesten rusten. *Totdat het getal vol zou zijn van hun mededienstknechten.* Hier wordt al gesproken en gewag gemaakt over gebeurtenissen *die tijdens dat zevende zegel bij de zesde bazuin* inderdaad zijn voltooiing zullen vinden een hoogtepunt zullen krijgen, vlak voor de wederkomst. Dan zullen er inderdaad *zonen Gods gedood worden vanwege hun getuigenis* (Openb. 11:7). Het werd en wordt gezegd tot die gemeente die in de hemel is en diezelfde woorden mogen wij ook nu verstaan.

Nog een korte tijd

Hoe komt dat bij jou over? Wat gaat er dan in jouw hart werken? Is daar dan ook dat: 'ja, Here, dat versta ik, dat geloof ik, dat verwacht ik, dat zie ik, dat proef ik door mijn verbondenheid met U, en daarom ben ik hier om uw wil te doen. Heer ik ben bereid om tot die mededienstknechten te behoren. Ik ben bereid tot kruisdragen, ik aanvaard het lijden ik blijf de strijd strijden. Ik behoud mijn geloof. Ik zie het voor me Heer.'

Leren leven in de verwachting van het zoonschap

"De Heer zal u vergoeden de jaren dat de kaalvreter en

de sprinkhaan, de knager en de verslinder alles hebben opgegeten” (beelden van de machten van de duisternis, red.) (Joël 2:25).

Elke stap in jouw leven vooruit betekent een reactie voor de hemel, betekent vreugde in de hemel, wordt opgemerkt in de hemel, wordt begroet in de hemel. Er is vreugde bij de engelen Gods, er is vreugde bij allen die in Christus ontslapen zijn en mee optrekken. Nu nog van ons gescheiden, maar later op hetzelfde punt uitkomend. Elke stap vooruit in jou leven betekent een stap vooruit in de ontwikkeling in de voortschrijding van Gods plan en maakt het mogelijk dat niet alleen het zesde zegel geopend wordt, maar ook het zevende zegel. En alle bazuinen en alle fasen daarin zijn voltooiing krijgen.

Put maar nieuwe moed en kracht uit dit: *'Hoe lang nog, Here'* en kap elke fixatie op het nog niet aanwezige of het negatieve wat zich aan jou wil opdringen af. Laat je daar niet door bezighouden. Hoe lang zullen we ons daar door nog laten ringeloren? Laten we maar afspreken dat ook dat nog een hele korte tijd zal zijn! Wij leven in de eindtijd! *(wordt vervolgd)*.

Hier de link naar de mp3 van deze studie 4:
[19950201-2363b-TvdH-openb6.9-11-5e zegel, de verzegelden onder het altaar-\(op04\)](#)

JONGERENRUBRIEK

DE DOOP – MEER DAN WATER!

Door Zeina Bassa-Dafesh

De doop = Levenskeuze

Je hoort het vast wel eens: 'De doop is gewoon een symbool'. Maar wat als ik je vertel dat er bij de doop iets gebeurt dat je niet kunt zien, maar dat wél echt is?

De doop is niet zomaar een symbool. Het is het moment dat jij laat zien: Ik hoor bij Jezus. Ik wil Hem volgen. Mijn oude leven is voorbij. En er gebeurt méér. In de geestelijke wereld maak je een statement. Je kiest niet alleen met je woorden, maar ook met je hele leven. Laten we stap voor stap kijken wat de Bijbel zegt over de doop en waarom het belangrijk is voor jou.

¹ De schrijfster citeert dit vers te goeder trouw uit de gangbare Bijbelvertalingen met de lange formule. Opmerkelijk is dat er in

1. Wat is bekering?

Voordat je je laat dopen, moet je één ding goed begrijpen: je laat je dopen, omdat je veranderd bent van binnen.

In de Bijbel zegt Jezus: *'Maar Ik zeg tegen jullie: als jullie niet gaan leven zoals God het wil, zullen jullie allemaal sterven zoals zij'* – Lucas 13:3

Bekering betekent dat je verandert van gedachten (over God en over jezelf) en doel. Je stopt met leven voor jezelf. Je keert je af van de zonde – niet alleen omdat die dingen fout zijn, maar omdat ze jou weghouden van God. En je kiest ervoor om Jezus te volgen:

- Je krijgt spijt over je oude leven
- Je kijkt anders naar God, naar jezelf, naar de wereld
- Je zegt: 'Ik leef niet meer voor mijzelf, maar voor Jezus'

2. Waarom is de doop zo belangrijk?

De doop is niet optioneel. Jezus noemt het zelfs in de opdracht die Hij geeft aan Zijn discipelen:

'Doop hen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest' (Mattheüs 28:19).¹

Waarom? Omdat het meer is dan water. Het is een zichtbare grens tussen je oude leven en je nieuwe leven met God. Denk aan het volk Israël. Toen zij door de Rode Zee gingen, liet God zien: de slavernij ligt achter jullie. De vijand (de farao) heeft geen macht meer over jullie. Zo is het ook met de doop:

- Je oude leven wordt achtergelaten in het water
- De vijand heeft geen recht meer op jou
- Je hoort nu bij Jezus – in het zichtbare én het onzichtbare
- De duivel weet: jij bent nu van iemand anders. Van Jezus.

Handelingen uitsluitend 'in de naam van Jezus' wordt gedoopt: Hand. 2:38; Hand. 8:15-16; Hand. 10:48; Hand. 19:4-5. Zie ook het volgende artikelje.

3. Wat is de doop?

Stel je voor: je ziet iemand met een trouwring. Dat zegt iets. Die persoon hoort bij iemand. Maar de ring zelf maakt je niet getrouwd – de belofte erachter doet dat. Zo is de doop een zichtbaar teken van een innerlijke keuze.

‘Weten jullie dan niet dat we door onze doop één zijn geworden met Christus Jezus? We zijn één geworden met Hem in Zijn dood’. – Romeinen 6:3.

Door de doop laat je zien:

- Ik ben gestorven met Jezus
- Ik sta op in een nieuw leven
- Ik hoor bij Hem, voor altijd
- Je maakt een verbond. Zoals een bruid en bruidegom elkaar trouw beloven, zeg jij bij de doop: ‘Ik ben van U, Jezus’

4. Wanneer ben je er klaar voor?

Simpel gezegd: wanneer je van harte gelooft.

‘Als u met uw hele hart gelooft, mag het’ – Handelingen 8:37.

Je hoeft niet alles perfect te snappen. Je hoeft ook niet een perfect leven te leiden. Het gaat erom dat jij hebt gekozen om Jezus te volgen, bewust, vanuit je hart.

Bekering komt eerst: je keert je af van je oude leven. Geloof volgt: je vertrouwt Jezus en wil Hem volgen. Dan volgt: de doop.

Een baby kan dat nog niet. Maar jij kunt wél kiezen. Niet als eindpunt van je geloof, maar als startpunt van jouw reis met Jezus.

5. Waarom zou je je laten dopen?

De belangrijkste reden? Omdat Jezus het zelf deed en ons vraagt om Hem te volgen.

‘Toen Jezus uit het water kwam, ging de hemel open. De Geest van God kwam als een duif op Hem neer. En God zei: ‘Dit is Mijn geliefde Zoon. Ik houd van Hem’ – Mattheüs 3:16-17.

Door jouw doop zeg jij:

- Ik volg Jezus – ook in Zijn voorbeeld
- Ik gehoorzaam Zijn opdracht
- Ik wil dat God ook over mij zegt: ‘Dit is Mijn geliefde kind’

In de Bijbel lieten mensen zich meteen dopen zodra ze geloofden. Het was de eerste stap van een discipel. Het begin van een leven met God.

Tot slot

Kortom: ‘Als jij gelooft in Jezus, je hebt je bekeerd en je verlangt ernaar om Hem te volgen, dan is dit voor jou’.

De doop is geen eindpunt, geen diploma.

Het is een geestelijk keerpunt.

Een begin.

God zegt: ‘Ik hou van je. Je hoort bij Mij’.

Ben je er klaar voor om daarop jouw ‘ja’ te geven?

VOORJAARSSCHOONMAAK

Het is voorjaar
De lente is gekomen
De winter is voorbij
Vogels fluiten in de bomen
en iedereen wordt blij

Grote schoonmaak
Stoelen omgekeerd
matten worden geklopt
niets blijft onaangeroerd
alles op z’n kop

Ouderwets? Niet van deze tijd ?

Ik las een artikel over voorjaarsschoonmaak.

Begeleid door een kinderliedje van Elly en Rikkert

Mijn hart is net een huis
met kamertjes en gangetjes
een voordeur met een ruit
er hangt een fris behangetje
het ziet er keurig uit.

maar dan, als Jezus aanklopt
dan kijkt Hij in mijn keukentje
dat is nog niet gesopt
daar ligt een heel klein leugentje
dat ‘k ik ergens had verstopt

Hij vindt een lelijk woord
een stukje ongehoorzaamheid
en nog een rare mop
en toch is Hij niet boos op mij
we ruimen samen alles op

Een liedje voor kinderen of ook voor jou?

Wie de kinderschoen past, trekke hem aan.

Grote kans dat het jouw maat is.

Gerrit van Ek

WELKE DOOPFORMULE?*

Door Jaap Noordam

De praktijk van de eerste gemeente was dopen in de naam van Jezus zoals blijkt uit het boek Handelingen.

En tot in de derde eeuw was het dopen in de naam van Jezus nog het algemeen gebruik.²

Hoe is het mogelijk dat de afwijkende doopformulering van Mattheüs 28:19: “dopen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes” in onze Bijbel is gekomen? De kerkgeschiedenis geeft hierop een duidelijk antwoord. *De doopformule is vastgesteld door de Katholieke Kerk en de Bijbel binnengesmokkeld vanaf de tweede eeuw.*³

Kerkvader Tertullianus wilde in de tweede eeuw al dat er gedoopt werd in drie namen.⁴ Hoofdstuk 6.2 van dit boek beschrijft hoe Tertullianus toen bezig was met de ontwikkeling van zijn drie-eenheidsdogma. De praktijk van het Bijbelse dopen in de naam van Jezus alleen werd door toedoen van deze kerkvader vanaf de tweede eeuw geleidelijk aangepast.

Dit verbazingwekkende feit wordt ook door de Katholieke Kerk bevestigd wanneer zij schrijft: “*De doopformule werd veranderd van ‘in de naam van Jezus’ naar ‘in de naam van Vader, Zoon en Heilige Geest’ door de Katholieke Kerk in de tweede eeuw.*”⁵ Onder het kopje ‘Into Christ’ van de Katholieke Bijbelse catechismus staat:

“*Pas in de vierde eeuw werd de doopformule: ‘in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest’, het algemeen gebruik.*”⁶

Dus deze Katholieke Bijbelse catechismus bevestigt dat de Bijbel unaniem het dopen in de naam van Jezus leert. In de eerste twee eeuwen van de gemeente werd alleen gedoopt in de Naam van Jezus. Pas vanaf de vierde eeuw (waarschijnlijk pas na Nicea) werd de drie-eenheid doopformule standaard gebruik.

De meeste geschiedschrijvers en bijbelleraren zijn het erover eens dat de tekst van Mattheüs 28:19 na het

concilie van Nicea (325 nChr.) is aangepast om zo aan te sluiten bij de gewijzigde praktijk.

Dit is de wereld op zijn kop. Eerst ontstaat er een afwijkende praktijk die niet strookt met de opdracht van Jezus om alleen te dopen in Jezus Naam. Als deze afwijking na eeuwen van strijd dwingend in een doopformule wordt opgelegd, wordt de nieuwe liturgische doopformule in de gehele kerk toegepast. Om deze praktijk te laten aansluiten op de Bijbel, wordt vervolgens de formule in de tekst van Mattheüs 28:19 toegevoegd om aan te sluiten bij de liturgische praktijk. En laat nu precies deze tekst een van de steunpilaren zijn in de bewijsvoering voor de juistheid van de leer van de drie-eenheid.

*Zie uitgebreid het boek van Cees Visser, ‘*De komst van Jezus Christus*’, Bijlage 1 Dopen in de naam van Jezus (pag. 335 t/m 344).

*Het boek van Jaap Noordam: ‘*De eenheid van 1 God*’ dat 25 mei 2025 vernieuwd wordt uitgegeven onder de titel: *1700 jaar Nicea: Drie-eenheid werd verdeeldheid. Een oproep om te ontwaken.*

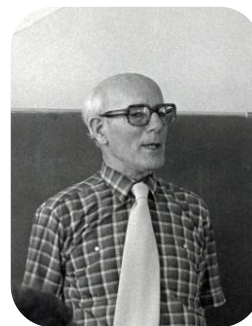
*[Hoger-Op juli-aug. 2023](#) (pagina 13): Jildert de Boer - De gezonde leer (8), Waterdoop (7-slot) over de doopformule.

* Zie ook [DIT](#) artikel over ‘Doopbevel en doopformule’

WERELDBEHEERSERS VAN DEZE DUISTERNIS

Naar de mp3 van een toespraak uit 1986 in de volle evangelie gemeente te Gorinchem

Door J.E. van den Brink

We lezen:

Efeziërs 6:12 – Want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten.

Op de Bijbelschool Gorkum

² Encyclopedia Britannica, 11th Edition, Deel 3, pagina 365 punt 5

³ Encyclopedia Britannica, 11th Edition, Deel 3, pagina's 365-366

⁴ Encyclopedie Britannica, 11 th Edition, Deel 3, pagina 366 punt 5

⁵ The Catholic Encyclopedia II, pagina 263

⁶ Bible Catechism (New Revised Vatican II Edition 1973) by John C. Kersten, pagina 164

Verband tussen geestelijke en natuurlijke overheden

Dan valt het mij wel op dat wij dat laatste wel onderstrepen. Wij zeggen, wij hebben de strijd tegen de boze geesten in de lucht, de boze geesten in de hemelse gewesten. Maar dat eerste daar hoor je nooit zo over. Er worden al heel wat geesten 'ingevoerd' de laatste tijd, maar dat we nu eens spreken over die wapenrusting van God die nodig is tegen die overheden en tegen de machten en tegen *de wereldbeheersers van deze duisternis*, daar hoor je niet zoveel van. Het is ook merkwaardig dat men daar ook weinig voor bidt, ook niet voor onze natuurlijke overheden. Als je je niet bemoeit met de overheden in de geestelijke wereld, dan moet u eens opletten, dat wat Paulus zegt dat we bidden voor alle hooggeplaatste personen en voor mensen die in hoogheid gezeten zijn (1 Tim. 2:1) en toch zeker ook voor presidenten, ministers, enzovoort. Omdat dat met elkaar in verband staat.

Een stil en rustig leven

Als wij vandaag aan de dag een CDA-leiding hebben, dan mogen we daar blij mee zijn, denk ik. Niet dat ik politiek georiënteerd ben, maar ik zie toch liever een man aan de regering die nog rekening houdt met de geboden van God, dan iemand die geïrriteerd wordt door de aanwezigheid van christenen, zoals er ook staatslieden zijn in ons land. Dan zeg je: Here, wij zullen deze mensen niet kritiseren, maar we zullen voor die mensen bidden, dat wij *een stil en rustig leven* kunnen leiden (1 Tim. 2:2) en dat wij het evangelie kunnen doorgeven aan een ander. *Naar mijn mening komt dat gebed te weinig voor in onze kringen, dat gebed voor de overheid.*

We hebben te maken met die overheden

Wij zijn niet politiek georiënteerd, wij bemoeien ons weinig met de overheid. Maar de Bijbel zegt: Denk dan eerst maar eens aan die overheden in de hemelse gewesten, die zijn ook georganiseerd en dat heeft te maken met wat de aardse overheid in de wereld doet. En iedere fase van ons leven heeft te maken met de geestenwereld, met de boze geesten in de hemelse gewesten. Het maakt uit hoe wij leven zullen. In de hele geschiedenis van de mensheid heeft men er mee te maken gehad. Zowel individueel natuurlijk als de volkeren. Ze hebben allemaal te maken met die overheden, met die machten, met die wereldbeheersers van deze duisternis, met de boze geesten in de hemelse gewesten.

Op alle terreinen opereren machten van duisternis

Ik geloof niet dat er één domein van ons leven is, waar wij kunnen zeggen: o, daar staan ze helemaal buiten. Ze opereren in rampen, in ziekten, in hongersnoden, in stormen, in aardbevingen, in regeringen, in kerken, in religies, in de pers, de televisie, in tijdschriften, noem maar op. Je kunt overal de machten van duisternis opmerken, ook in drank en in drugs. Je kunt het misschien niet direct aanwijzen, maar je hebt er dan toch maar mee te maken, met die machten van duisternis.

Tegenstand is merkbaar

Ik las verleden week nog in een katholiek werk over de machten. Ik dacht: ik moet eens weten wat zo'n katholieke professor er nou eens van zegt: Hij zegt, ja dat zijn machten, dat is iets dat de mens voelt dat hij *niet altijd kan bereiken wat hij wil. Hij merkt tegenstand.* Nou, die tegenstand, die wil hij onder woorden brengen. En als je iets onder woorden brengt, dan kun je het ook *overwinnen*.

Dit artikel kun je [HIER](#) verder lezen.

COLOFON

Doel

'Hoger-op' is een blad voor geloofsopbouw, verdieping en evangelisatie. Het wil een bijdrage geven:

- Aan de *samenbinding van gemeenten* die de boodschap van het 'volle evangelie' (dat wil zeggen: het *volledige* evangelie) willen uitdragen.
- Daarnaast geeft het *impulsen voor de persoonlijke geloofsgroei* van jong en oud.
- We beogen de *verbreiding van het evangelie van het Koninkrijk van de hemelen* (= de hemelsferen), ook buiten de directe, eigen kring.

Digitaal magazine

'Hoger-op' is een gratis digitaal blad. Door de publicatie als pdf op de website <https://www.hoger-op.nl> (met een link voor de ontvangers per e-mail) kan het gemakkelijk worden doorgestuurd naar andere christenen met wie je contacten onderhoudt en/of in gesprek bent. *Al verschenen nummers zijn terug te vinden op de website.*

Redactie

Jildert de Boer

E-mail: redactie@hoger-op.nl

Tel. 06-27269342

Vormgeving:

Henk Verbeek

Redactie